Nr 13
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

48 PAGINA'S

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

WAT VINDT
MICHEL VAILLANT
AAN HET EINDE VAN DE WEG
OP HET EINDE VAN DE NACHT...
?

TOCHT DOOR DE NACHT

OP DEZELFDE DAG GEBOREN !

WIJ hebben ontdekt dat er bij de nieuwe clubleden van Kuifje een zekere Yvan Rousselet uit Henegouwen is, die geboren werd op 26 september 1946. Zegt die datum je niets ?

Op 26 september 1946 kwam het éérste nummer van « Kuifje » van de pers. Dat is reeds dertien en een half jaar geleden. « Kuifje » heeft lezers van 7 tot 77 jaar, dat is algemeen gekend, maar beslist zijn er daartussen een heleboel meisjes en jongens van dertien.

Geef toe dat het feit, dat Yvan Rousselet net zo oud is als « Kuifje », even verdient onderstreept te worden. Indien jij ook geboren bent op 26 september 1946, schrijf het ons dan onmiddellijk. Wij denken er ernstig over alle jongens en meisjes die op 26 september 1946 geboren werden, in september van dit jaar uit te nodigen om samen op vrolijke en gezellige wijze ONZE veertiende verjaardag te vieren !

Is dat geen fijn idee ? Kuifje

VIRTUOOS EN COMPONIST

WAT is er aan de hand, Frédéric ? Je weent ?

De jongen die nauwelijks vier jaar oud was, vleidde zich tegen zijn moeder aan die op de piano de « Kleine Nachtmuziek » van Mozart speelde. Zij hief het gelaat van haar zoon naar zich op en zag dat de tranen over zijn wangen stroomden en hij moeite deed om zijn snikken te bedwingen.

— Frédéric, zeg me eens waarom je zo huilt...

— Speel, mama, speel voort ! Die muziek is zo mooi en zo ontroerend...

Het kind dat op die prille leeftijd zo gevoelig was aan de muziek, heette Frédéric Chopin. Hij was de zoon van een Fransman uit Nancy, die zich op 18-jarige leeftijd in Polen had gevestigd en er gehuwd was met een Poolse, nl. Justine Krzyzanowska. Ze hadden drie meisjes en een zoon. Frédéric werd geboren op 22 februari 1810, dat is dus honderd vijftig jaar geleden.

Zijn muzikaal gevoel had de kleine Frédéric beslist geërfd van zijn Poolse moeder. Toen hij zes jaar oud was, kreeg hij les van de oude Tsjechische pianist Zywny. Later van de componist Elsner, directeur van het conservatorium te Warschau. In enkele maanden tijd maakte hij aan het conservatorium een grote vooruitgang. Elsner, die veel van zijn begaafde leerling hield, zei :

— Frédéric Chopin is van het ras van de arenden. Hij zal ons allen mee naar de toppen van de muziek voeren !

Toen hij twintig was componeerde de jonge virtuoos zijn eerste werken. Ze hadden een frisse nieuwe klank en verbaasden de mensen die het voorrecht hadden er naar te luisteren. Al heel spoedig ontdekte Robert Schumann het

Geboortehuis van Frédéric Chopin in Zelazowa Wola.

Frédéric Chopin

groot talent en de begaafdheid van Frédéric Chopin. Hij zei :

— Hoed af, heren, want dit is een genie !

NAAR PARIJS TOE

In 1830 was Polen in opstand gekomen tegen Rusland. Die opstand mislukte. Frédéric Chopin bevond zich op dit tijdstip in Wenen. Met wanhoop volgde hij de dappere maar hopeloze strijd van zijn landgenoten. Zijn ouders smeekten hem niet naar Polen terug te keren en daarom besloot Frédéric naar Groot Brittannië te reizen. Op zijn reispas kon men lezen : « Bestemming : Londen via Parijs ». De Franse hoofdstad baadde in een romantische atmosfeer, een atmosfeer die wonderwel paste bij het temperament van Chopin. Het was dan ook geen wonder dat hij zich te Parijs in zijn element voelde en er achttien jaar bleef, d.w.z. de tijd die hij nog te leven had. Frankrijk werd zijn nieuw vaderland.

Toen hij te Parijs toekwam was Frédéric Chopin er echter totaal onbekend. Op 22 februari 1832 gaf hij zijn eerste concert in de beroemde zaal Pleyel. Er was niet veel volk en de ontvangst dekte de kosten niet. De delicate virtuoos toverde geen groot volume uit zijn piano te voorschijn. Hij vervoerde de massa niet en het applaus was eerder mager...

Frédéric Chopin was zo ontmoedigd, dat hij er ernstig over dacht uit te wijken naar Amerika. Hij was zijn koffers aan het pakken toen prins Radziwill bij hem aanliep en hem meenam naar een ontvangst gegeven door de Rothschilds.

In de prachtige salons van Rothschild zag men de Franse adel, ambassadeurs, ministers en prinsen. Frédéric Chopin laat er zich toe overhalen te spelen en het mirakel gebeurt : hij verdiept zich in zijn spel, vergeet alles en improviseert zo mooi dat het in de salons muisstil is. Wanneer de laatste klanken zijn uitgestorven, barsten de toejuichingen los. Men feliciteert hem en tientallen heren en dames van aanzien nodigen hem uit. Op één enkele avond heeft Chopin beroemdheid verworven. Men spreekt overal over hem, hij staat in het brandpunt van ieders belangstelling. Hij wordt de intieme vriend van grote kunstenaars, componisten en schrijvers : Franz Liszt, Musset, Delacroix, George Sand, Dumas, Balzac.

HET EINDE VAN DE VIRTUOOS

Frédéric Chopin was eerder tenger gebouwd. Een van zijn zusters stierf aan tuberculose en deze ziekte zou ook Frédéric vroegtijdig in het graf brengen. Wanneer hij koorts had en een scherpe hoest zijn borst verscheurde, ging hij aan de piano zitten en componeerde zijn études, préludes, mazurka's, polonaises, walsen en nocturnes. Een van zijn beste gekende werken is beslist de sonate voor piano in b-mol, welke de befaamde treurmars bevat.

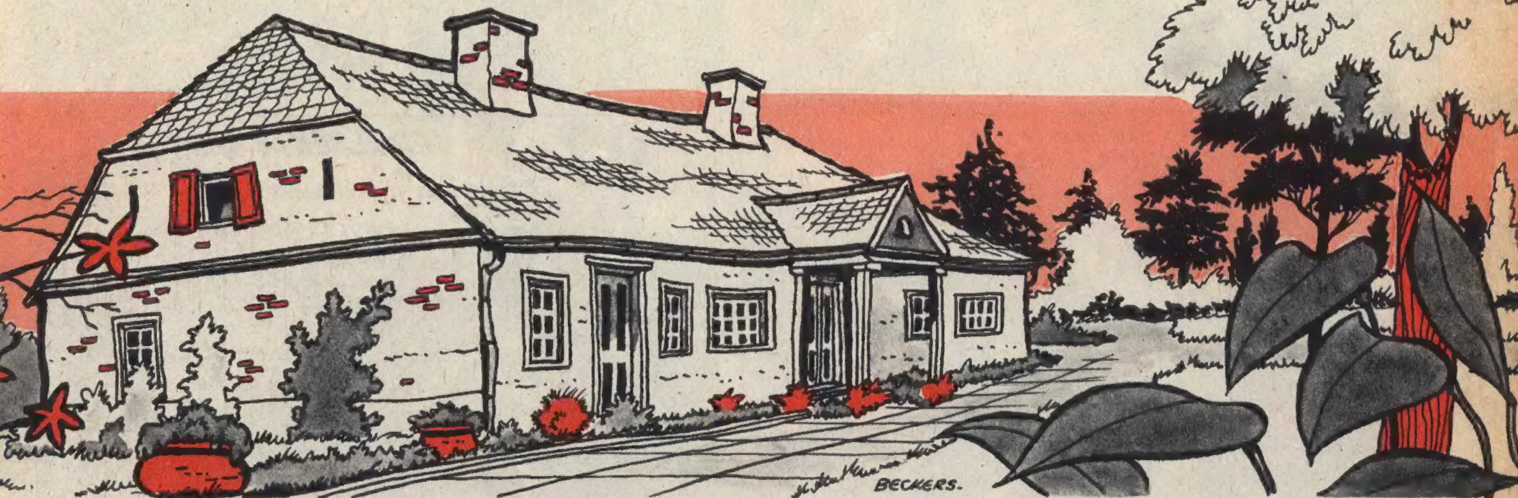
Ondanks het feit dat hij ernstig ziek is, gaat hij toch naar Londen om er een aantal concerten te geven. Hij keert naar Parijs weer in januari 1849. Hij weet dat zijn einde nabij is. Hij is nog maar pas 39 jaar.

— God heeft me het voorrecht geschonken mij het ogenblik van mijn dood kenbaar te maken, zei hij.

In de vroege morgen van 17 october 1849 vraagt hij aan zijn vrienden die bij hem zijn :

— Speel Mozart...

Dan sterft hij. Op zijn begrafenis was er een massa volk aanwezig. De plechtigheid had plaats in de Madeleinekerk te Parijs. Het prachtige « Requiem » van Mozart werd uitgevoerd als laatste afscheidsgroet aan de delicate virtuoos en fijnzinnige componist.

CLIFTON IN NEW YORK

door Raymond Macherot

Onze beroemde detective kolonel Clifton vertelt je zijn grappige avonturen...

in Ontario Minister de Ameri- r gebruikt.

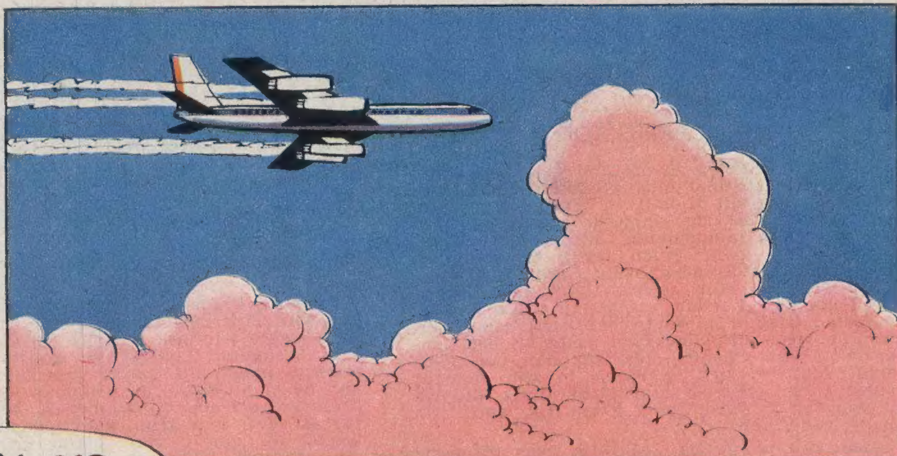
te Eisenho ontmoeten te

STAATSGREEP TE SAN MIRADOR

Onder een regen van kogels zijn generaal Poncho en zijn twee lijfwachten over de Mexicaanse grens gevlucht. De rebellen zijn meester.

DE EX-DICTATOR NAM HEDENOCHTEND HET VLIEGTUIG MET BESTEMMING VOOR NEW YORK

in onze vorige editie doorschemeren is de vooral gemunt

(Wordt voortgezet.)

AVONTUUR TE SARAJEVO

door Frans Craenhals

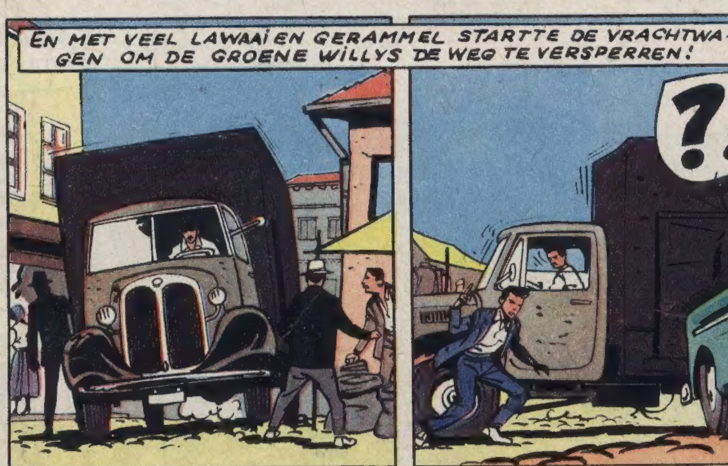
MARKTDAG TE SARAJEVO, EEN STAD UIT DE PROVINCIE HERZEGOVINA IN JOEGOSLAVIË.. IN DEZE STAD WERDEN AARTSHERTOG FRANS-FERDINAND VAN OOSTENRIJK EN ZIJN VROUW IN 1914 VERMOORD... MAAR WIE DENKT NOG AAN DE GEBEURTENISSEN VAN DIE DAG, DIE ZULK EEN DROEVIGE NASLEEP HADDEN ? DE ZON SCHIJNT EN DE BOEREN ZIJN NAAR DE PITTORESKE STAD GEKOMEN, DIE WERKELIJK EEN KNOOPPUNT IS TUSSEN OOST EN WEST..

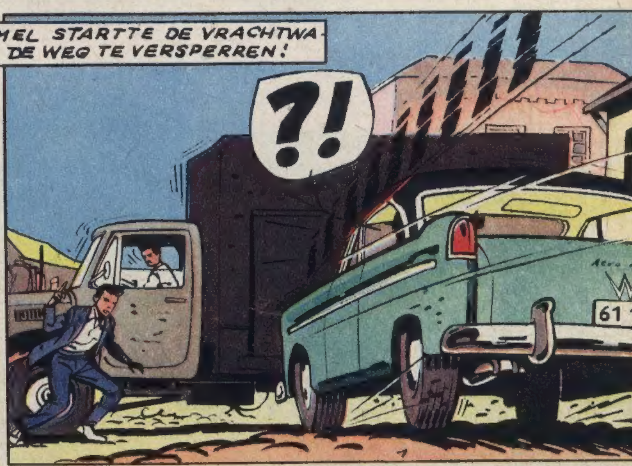

(Wordt voortgezet.)

De wonderbare tocht van

Het eiland waar de bandieten Spaghetti willen op achterlaten, is

SIGNOR SPAGHETTI

het gezicht. Zij maken zich klaar om te landen... DOOR ATTANASIO ✱ SCENARIO: GOSCINNY.

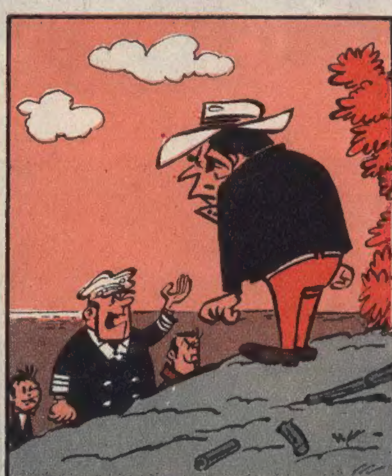

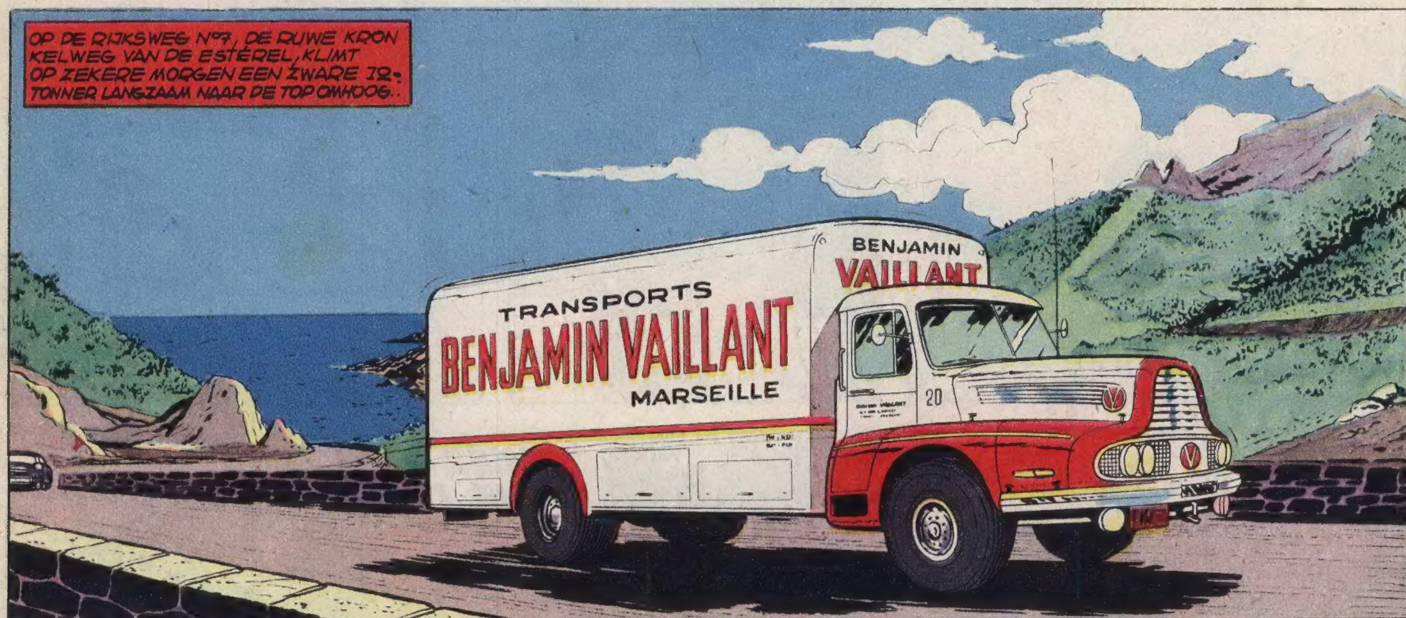

(Wordt voortgezet.)

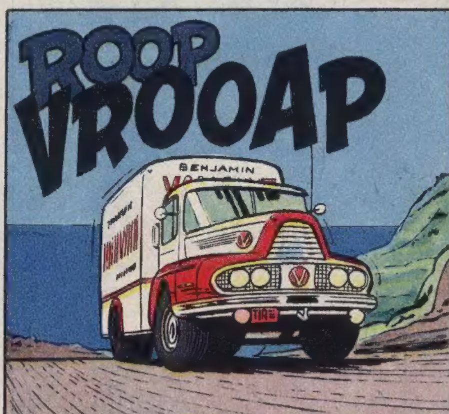
EEN AVONTUUR VAN
MICHEL
VAILLANT

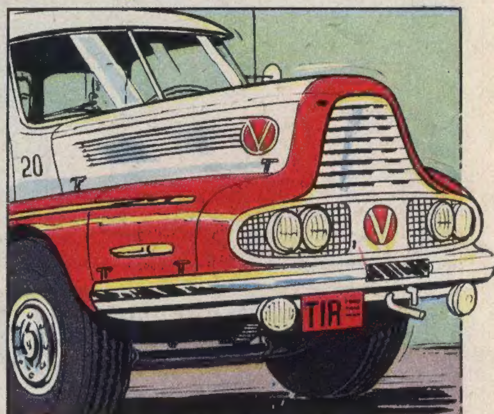

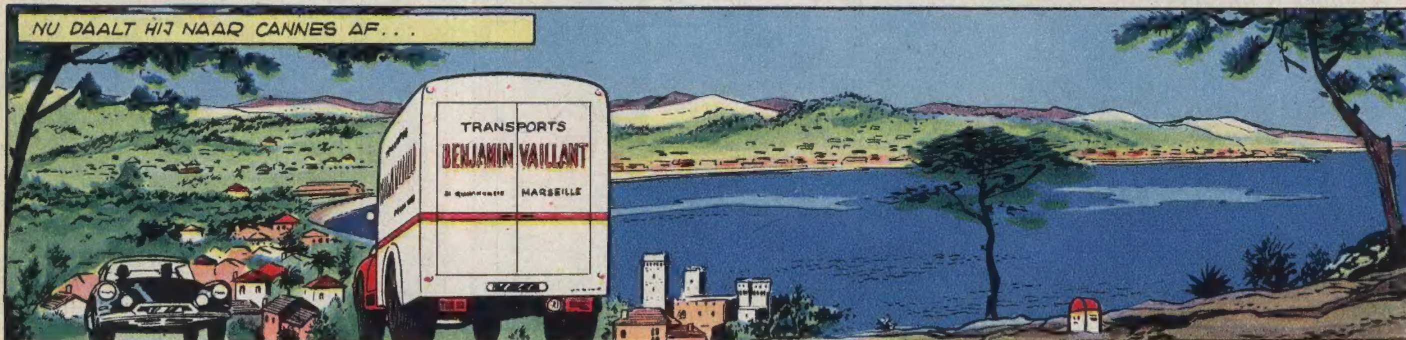
TOCHT DOO

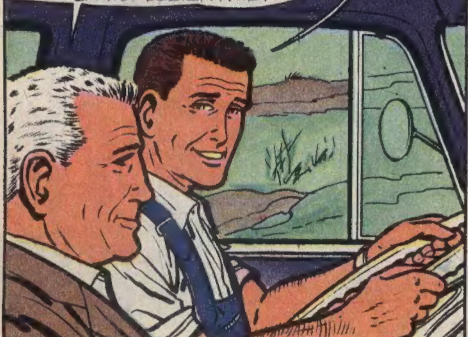

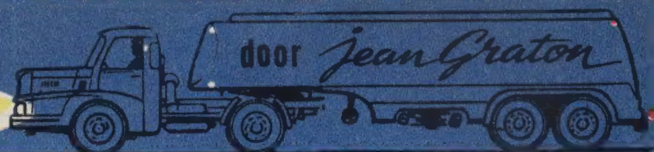

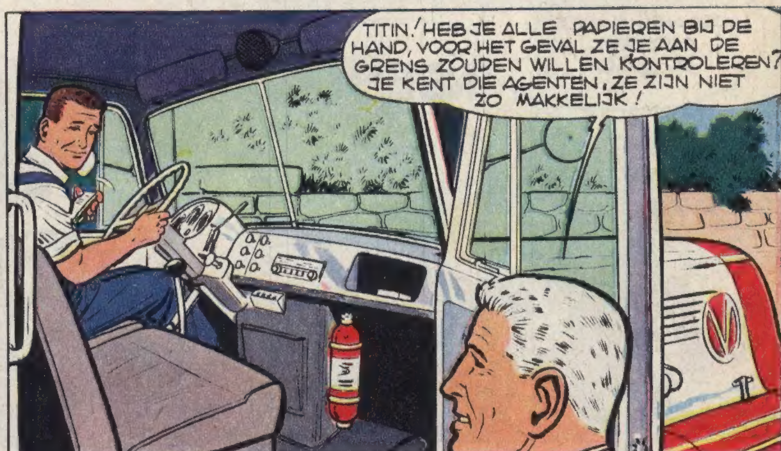

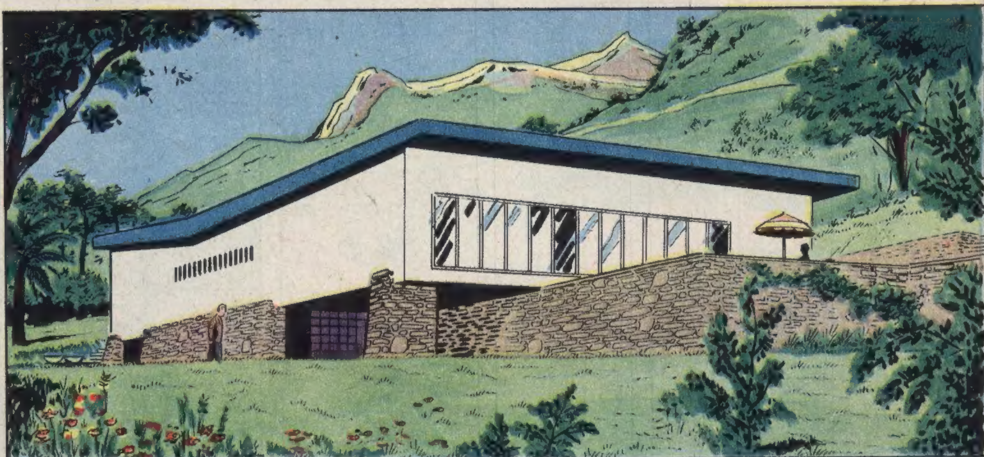
R DE NACHT

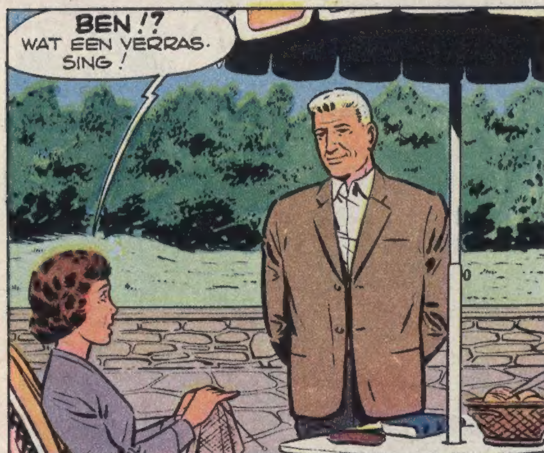

DE 12-TONNER VERVOLGT ZIJN WEG NAAR ITALIË. HET WORDT TIJD DAT WE MET DE "BAAS" GAAN KENNIS MAKEN. HIJ HEET BENJAMIN VAILLANT EN IS DE BROER VAN HENRI VAILLANT, DE AUTOCONSTRUCTEUR. HIJ IS TEVENS OOM EN PETER VAN MICHEL. BENJAMIN VAILLANT IS DIREKTEUR VAN EEN WEGTRANSPORTMAATSCHAPPIJ IN MARSEILLE, DIE ZIJN NAAM DRAAGT. DAAR ZIJN BROER HENRI BELANG BIJ DE ZAAK HEEFT, SPREEKT HET VANZELF DAT HIJ ALLEMAAL "VAILLANT"-VRACHTWAGENS BEZIT. DAAR ZIJN WERK AL Z'N TIJD IN BESLAG NEEMT, ZIET OOM "BEN" ZIJN FAMILIE NIET VAAK. ZO AF EN TOE EENS EEN BRIEF OF EEN TELEFOONGESPREK TUSSEN DE TWEE BROERS, DAT IS ALLES. DAT BEN VANDAAG OP PAD IS HEEFT EEN ERNSTIGE OORZAAK! MET GROTE LENGE STAPPEN SPOEDT BENJAMIN VAILLANT ZICH NAAR DE VILLA VAN ZIJN BROER...

(Wordt voortgezet.)

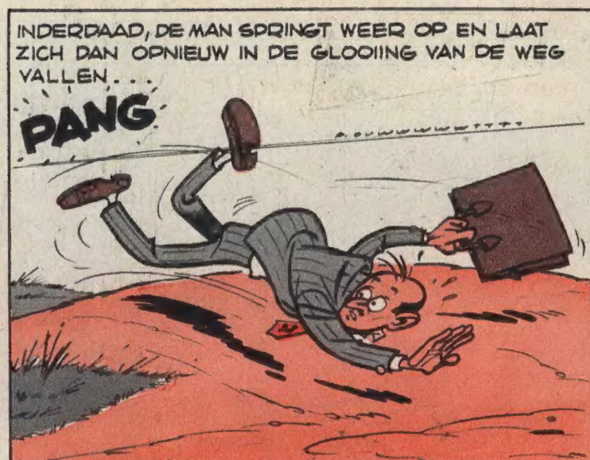
DE HAAiEN VAN DE RiNG

Een avontuur van

In het bijzijn van Toronto en Roc

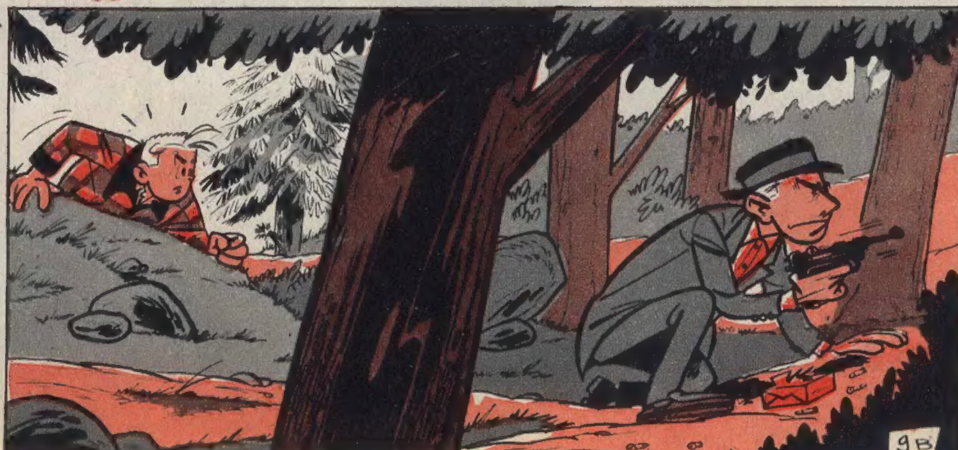

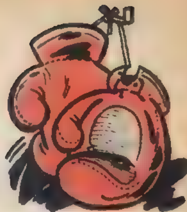

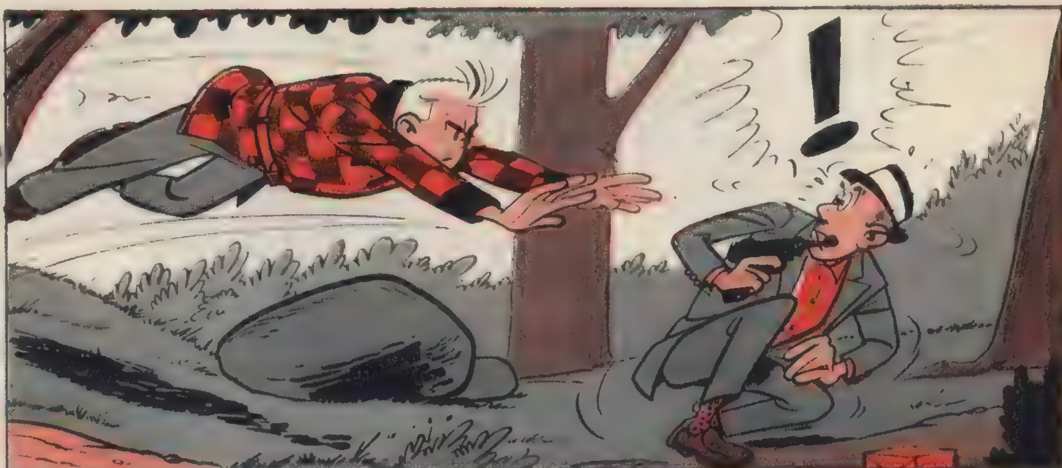
ROCK DERBY

Door Greg

Derby neemt men Morgan onder vuur...

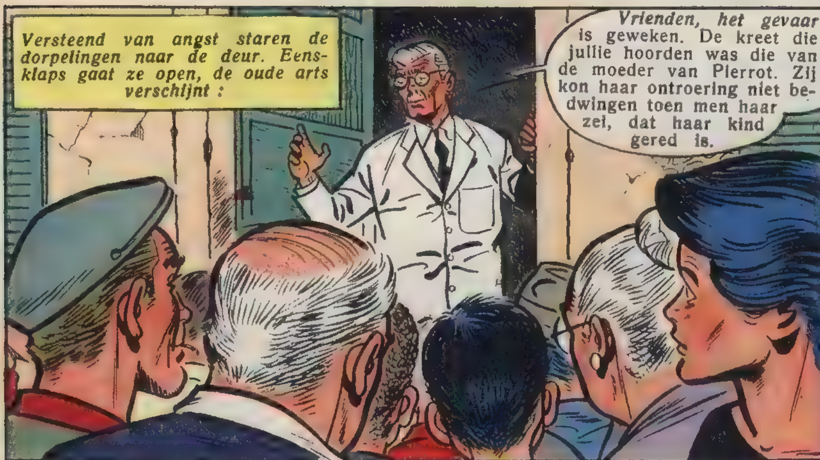

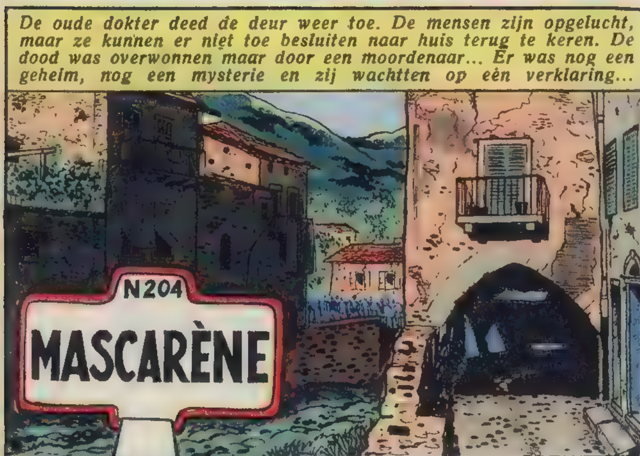
(Wordt voortgezet.)

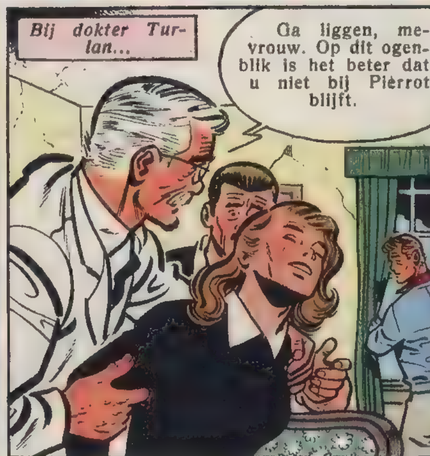
Het geheim van JIMMY

Jarl en Laprade slaagden er in een kind uit het water te halen

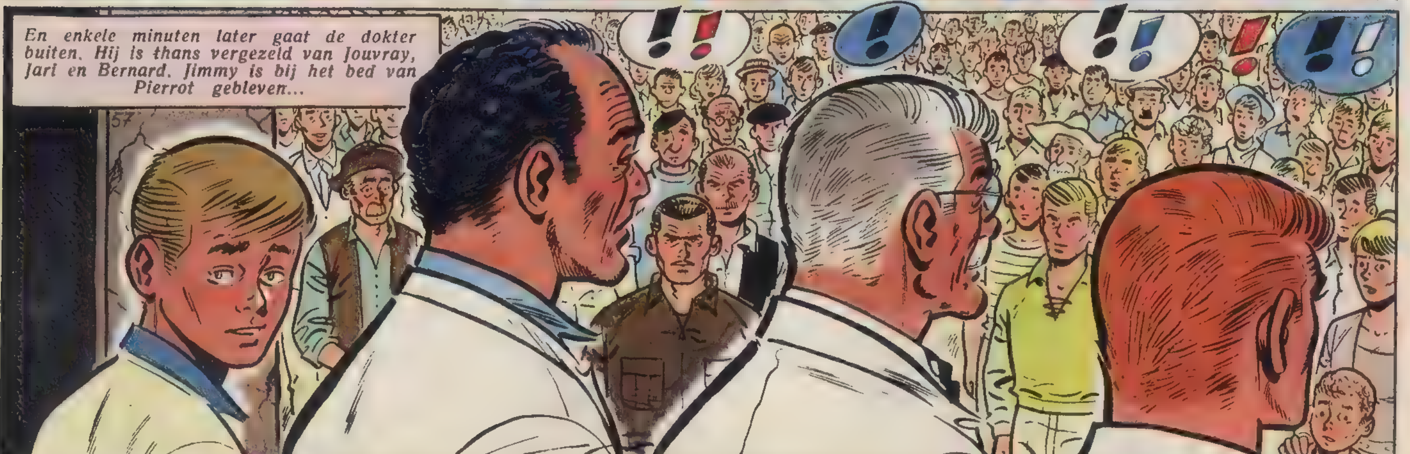

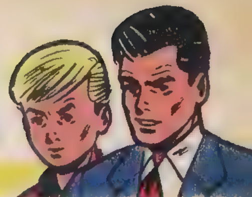

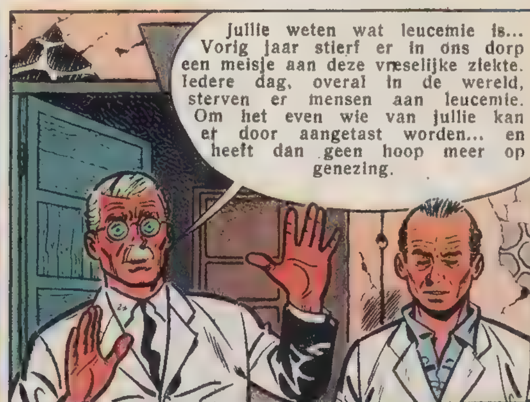
Van dezelfde auteur lees je het album

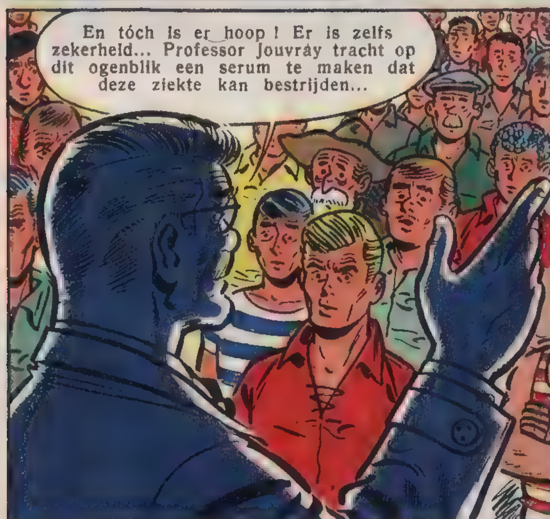
TORRENT door Raymond Reding

...j haalden Jouvray uit zijn schuilplaats om de kleine te redden...

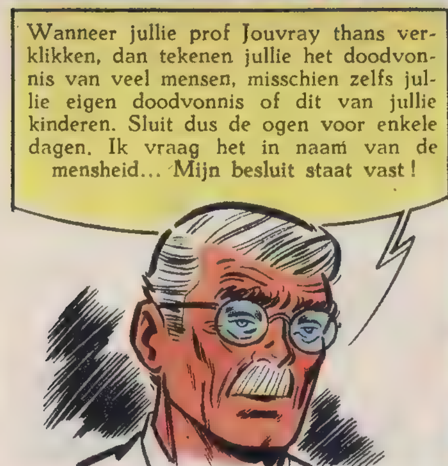

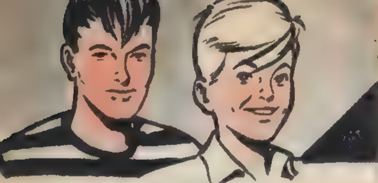

(Wordt voortgezet.)

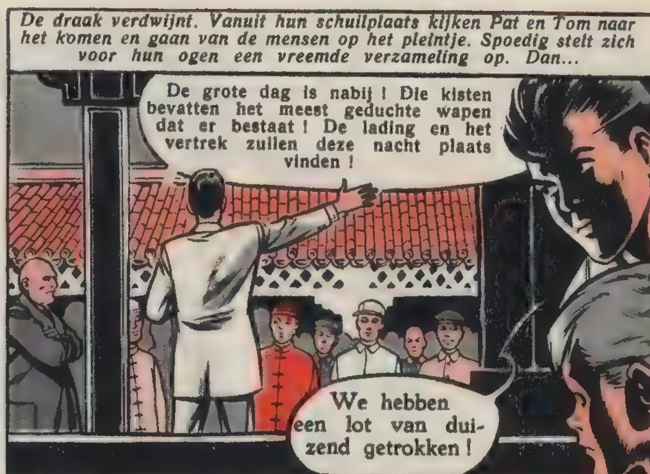
1. VINCENT, VRIEND DER ARMEN

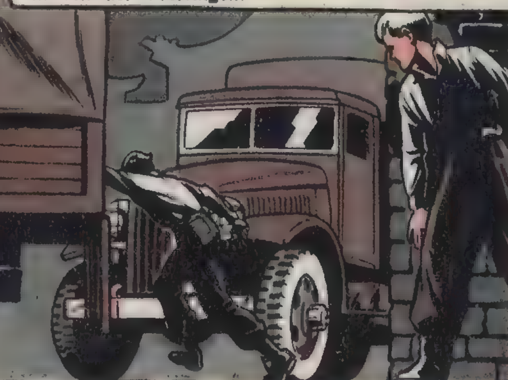
HET GROEN DO

TEKENINGEN : E. AIDANS

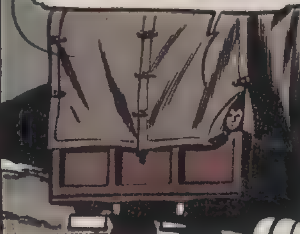

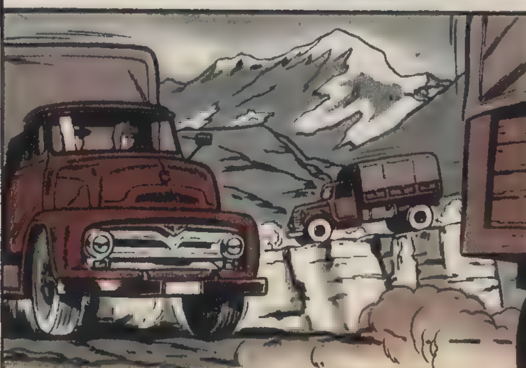
Gedurende verscheidene dagen en nachten trekt het konvooi dwars door de wildste streken, in de wildernis verzinkend of de bergen trotserend Die nacht, tijdens een stilstand...

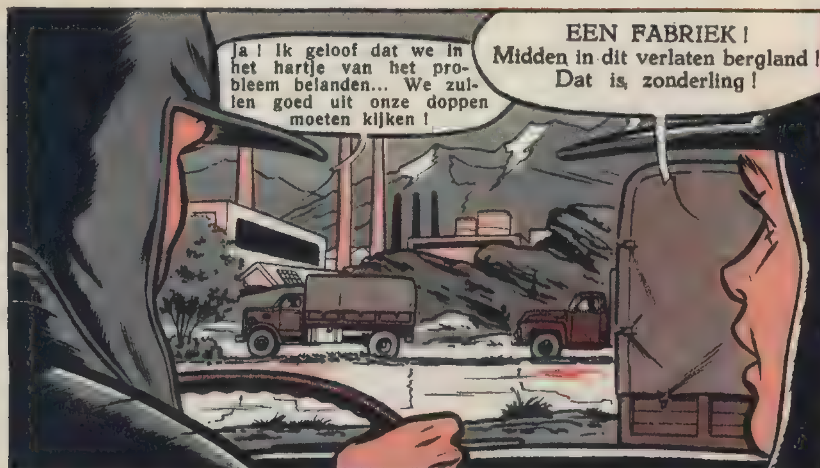

SSIER

Pat en Tom bemerkten Ralsky. Samen met een groep karnavalvierders gaan zij een winkel binnen, om er de kostbare diamanten welke zij er achter lieten terug te nemen...

SCENARIO : J. EN F. GALL

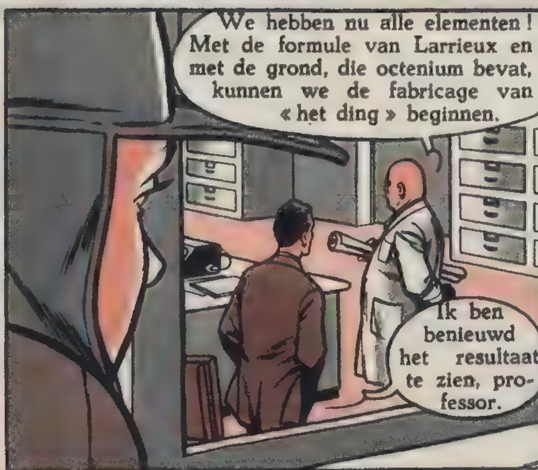
De jongens lopen vrij rond in de geweldige zalen waar een intensieve drukte heerst. Tot dusver schijnt niemand enige aandacht aan hen te schenken.

De doofstomme vergist zich in de identiteit van de vreemdelingen. Vriendelijk leidt hij hen in een grote hall, vervolgens wijst hij naar een deur en verdwijnt...

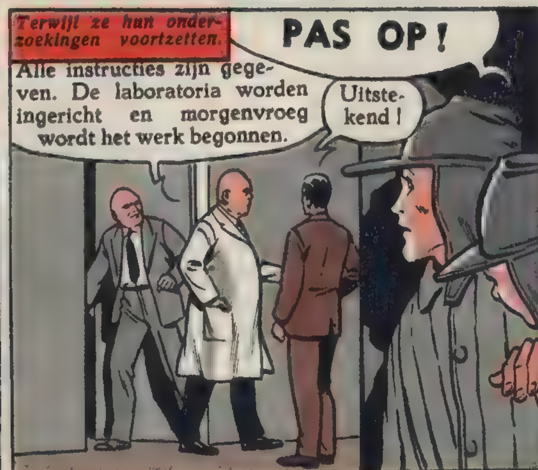

(Wordt voortgezet.)

De Avonturen van Bonux-Boy
De Schat van Bonux-Boy

DOOR Benoît

BONUX-BOY KOMT BIJ ZIJN VRIENDJES BINNEN . . . . . . MAAR HIJ WERD GEVOLGD DOOR SUSKE.

(Wordt voortgezet.)

DE SCHATTEN VAN EGYPTE

OP 10 januari van dit jaar drukte president Nasser op een hefboom en onmiddellijk daarop ontplofte er tien ton dynamiet. Meteen was er een aanvang gemaakt met de bouw van de stuwdam van Assoean, die op de Boven-Nijl zal verrijzen. Hij zal 3.500 m lang zijn, 111 m hoog en de vorming van een kunstmatig meer met een oppervlakte van 10.000 vierkante kilometer toelaten. Deze stuwdam zal de grootste ter wereld worden!

De Assoeandam zal het lot van miljoenen fellahs verbeteren en dat is beslist hoognodig. Maar wanneer het kunstmatig meer er zal zijn dat de woestijnen zal vruchtbaar maken, dan zullen vele schatten van het Oude Egypte onder het water verdwenen zijn.

Egypte is een geschenk van de Nijl

De Nijl, die een lengte heeft van 6.700 km en men zou kunnen vergelijken met een tengere, soepele tak die eindigt in een groene delta, is werkelijk een geschenk van de goden en men kan zich moeilijk indenken hoe zeer Egypte afhankelijk is van de Nijl. Zonder deze stroom zou heel het land een woestijn zijn en het is best mogelijk, dat een van de oudste en mooiste beschavingen ter wereld nooit het levenslicht zou hebben gezien.

« Egypte, zo zei Herodotes het reeds, is een geschenk van de Nijl. » Dit is geografisch en ook historisch juist gezien. Miljoenen jaren geleden waren de volksstammen die de hoogvlakten van de Sahara bewoonden ten gevolge van de droogte verplicht hun land, dat onbewoonbaar werd, te verlaten. Zij trokken naar de vallei van de Nijl, en daar was het leven, dank zij het water, draaglijk. Zij begonnen de akkers te bewerken en vee te kweken.

De Nijl stroomt van het Victoria-meer naar de Middellandse Zee en heeft talrijke stroomversnellingen tussen Khartoem en Assoean. Onder Assoean begint het Egyptisch Nijldal, de grootste oase der aarde. De jaarlijkse overstromingen, waaraan Egypte zijn ontwikkeling dankte, ontstaan door de watertoevoer van de Blauwe Nijl, die bij Khartoem in de Nijl mondt en van het Abessijnse hoogland komt, waar er zomerregens vallen. Dank zij een primitief, maar vernuftig irrigatiesysteem, hebben de akkers van de boeren uit de Nijlvallei en Nijldelta niet te veel van vreselijke zomerhitte te lijden.

Kom mee naar pagina 20.

DE JEUGD MAAKT MU

In april 1948, nu al weer bijna twaalf jaar geleden, werd Jeugd en Muziek opgericht met het doel de Nederlandse jongelui tussen de 12 en 25 jaar tot de muziek te brengen door het organiseren van concerten, operauitvoeringen en lezingen, het vertonen van muziekfilms enz., maar op de eerste plaats door het bevorderen van het zelf-musiceren. Tenslotte zijn de jongeren van vandaag niet alleen het luisterend publiek van morgen, maar zullen ook uit hen over enige jaren de uitvoerenden, de musici moeten komen.

ZO WERD HET JEUGDORKEST GEBOREN

VELE jongelui stellen er zich niet tevreden mee naar muziek te luisteren. Zij bespelen zelf een instrument of ze hebben een goede stem en willen zingen. Jeugd en muziek brengt ze bij elkaar. In vele plaatselijke afdelingen bestaan op het ogenblik koren van jongeren, zowel voor die tussen de 12 en 16 als voor die tussen de 16 en 25 jaar. En in de loop van de laatste jaren zijn ook verschillende jeugdorkesten opgericht. Niet alleen in de grote steden, maar ook in kleinere plaatsen als Leeuwarden en Zeist. De bekroning hiervan is geweest, dat drie jaar geleden, in het voorjaar van 1957, *het Nationaal Jeugdorkest werd geboren.* Dat kwam zo. In Engeland bestond al het British National Youth Orchestra, dat steun krijgt van het dagblad *Daily Mirror* en van een aantal particulieren. Tot dezen behoort ook de heer Bernard van Leer, directeur van een grote fabriek in Nederland, die in Engeland woont en al jaren lang erg veel doet voor de muziek en de musici. Het Engelse jeugdorkest maakte een tournee langs verschillende steden op het vasteland — het trad onder andere op te Brussel. De heer van Leer, die het orkest op zijn reis vergezelde, merkte tijdens een bezoek aan Nederland, dat in ons land geen jeugdorkest was. Hij besprak dit met de directeur van J.M., de heer Max Vredenburg, die zelf musicus van beroep is. En het resultaat van deze bespreking was, dat enige tijd daarna een — zij het aarzelend — begin werd gemaakt met het Nederlands Nationaal Jeugdorkest.

Gestart met 56 jongens en meisjes, die voor het eerst samen repeteerden in de Paasvacantie van 1957 onder leiding van de « echte » dirigent Nico Hermans. Intussen is het orkest uitgebreid tot bijna honderd leden, die komen uit alle plaatsen van Nederland en die in leeftijd varieren van 13 tot 25 jaar. « Uit alle plaatsen van Nederland » zeg ik en daarmee bedoel ik juist de kleinere plaatsen. Want in de grote steden, zo redeneren de heren Vredenburg en Hermans, is het voor de jongens en meisjes niet zo heel moeilijk om aan muziek te doen.

Verder hebben zij voorkeur vooral voor de jongeren, want die hebben een langere toekomst voor zich. Zij weten misschien nog niet wat zij willen worden en bespelen hun instrument alleen nog maar voor hun plezier. Door in het orkest mee te doen, zich voor te bereiden op echte uitvoering en, onder leiding te staan van een dirigent en de sfeer te proeven van het optreden met collega's voor een groot publiek in een concertzaal, komen ze wellicht op de gedachte zelf musicus te worden en dat kan Nederland alleen maar ten goede komen.

ZO WEINIG JONGEREN

Ons land heeft elf symfonie-orkesten en verder nog tal van grote of kleinere en-

ZIEK

sembles met in totaal ongeveer een duizend leden. Nu is het opvallend, dat daar zo weinig jongeren bij zijn. Dat wekt bezorgdheid voor de toekomst en daarom meent het N.O.J., dat zij ook hier voor hen een taak ligt, dat zij moeten meehelpen — als dat kan — musici voor later jaren te vormen. Dat is overigens al een beetje gelukt ook. Meer dan tien jongens en meisjes, die er eerst nog niet aan dachten violist, cellist of hoboist te worden, bereiden zich nu serieus voor op een loopbaan als beroepsmusicus.

Dit wil overigens niet zeggen, dat het N.J.O. een soort muziekschool is, verre van dat! Op de eerste plaats blijft het erom gaan jongens en meisjes die uit liefhebberij musiceren, de kans te geven deze liefhebberij in groot verband te beleven. Iedereen, die 12 jaar oud is en nog geen 26, kan zich aanmelden. De heren Vredenburg en Hermans zorgen dan voor een auditie en bepalen of de aangemelde geschikt is om in het orkest te worden opgenomen.

Als je eenmaal lid bent van het orkest moet je daar iets voor overhebben, dat is duidelijk. Mede omdat de diverse leden zo ver uit elkaar wonen en het schoolwerk of de studie er niet onder lijden mag, kan alleen gerepeteerd worden in de vacantie.

Het romantische kasteel Nijenrode aan de Vecht niet ver van de stad Utrecht is één van de plaatsen waar het orkest bij voorkeur in de vacantie samenkomt, waar de leden samen wonen en samen repeteren. Telkens moeten ze natuurlijk even aan elkaar en de omgeving wennen — ze komen uit zulke verschillende streken van het land, de een uit de stad, de ander uit de provincie, de een is student, de ander leerling van een technische school, de een pas dertien, de ander al twee en twintig. Maar dat wennen duurt slechts kort; in de muziek vinden ze elkaar gauw. Eenmaal aan de arbeid hebben ze geen tijd ergens anders aan te denken dan aan de muziek. De heer Hermans, Limburger van geboorte, houdt van een grapje maar in de werktijd staat hij op discipline. Per slot van rekening komen allen bijeen om zich voor te bereiden op de komende uitvoeringen en dan moet er ook gewerkt worden.

MUZIEK VAN EIGEN COMPONISTEN

De jongelui volgen de repetitie overigens met veel plezier. De dertienjarige eerste violist voelt zich best op zijn gemak, evenals de paukeniste en de koperblazer. Ongeveer een derde van het orkest bestaat uit leerlingen van de verschillende muziekscholen; zij vormen uiteraard de kern.

Aan hen kunnen de overigen zich optrekken. Het N.J.O. is op het ogenblik vrijwel voltallig, alleen aan altviolen is gebrek en een tubaspeler ontbreekt geheel, maar dat vangen de anderen wel op. Dirigent Hermans heft de dirigeerstok, de repetitie begint. Er wordt door hem maar weinig afgetikt, slechts nu en dan corrigeert hij even. Toch duurt het lang voor alles naar zijn zin is. Maar ten slotte is hij tevreden en kunnen de partituren van de lessenaars worden genomen: men is klaar voor de uitvoering. Elk concert, dat het N.J.O. geeft omvat naast andere werken ten minste één compositie van vaderlandse bodem. Dat is een principe van de dirigent.

Twee Nederlandse componisten hebben in opdracht van Jeugd en Muziek speciaal voor het N.J.O. gecomponeerd. Het eerste werk viel ondermeer te beluisteren op de Expo; het is de koraal-fanfare voor koperblazers en slagwerk van Jaap Geraedts.

Het tweede werk is van latere datum.. De eerste uitvoering vond pas plaats enkele maanden geleden. Hans Kox is er de componist van en het stuk heet « Concerto pour Orchestre ».

In de drie jaar, dat het orkest bestaat, heeft het inmiddels al heel wat concerten gegeven. Meer en ook betere dan de pessimisten bij de oprichting van het N.J.O. hadden verwacht.

Er wordt nu gespeeld voor de radio, in concertzalen en zelfs zijn de jongelui al eens opgetreden voor de televisie. En met succes. Dat blijkt niet alleen uit de gunstige recensies in de Nederlandse dagbladen, maar ook uit reacties van het buitenland.

ZE KUNNEN ER NIET AAN TIPPEN!

Behalve naar Brussel heeft het N.J.O. al een reis gemaakt naar Düsseldorf en in januari van dit jaar zelfs naar Wenen. Er is al ergens geschreven, *dat het musiceren van het Nederlandse jeugdorkest op een peil staat, waaraan andere gevestigde symfonie-orkesten nog niet kunnen tippen.* Vanzelfsprekend stimuleert dit de orkestleden reusachtig!

De bekendheid van het Nederlands Nationaal Jeugdorkest én van Jeugd en Muziek wordt steeds groter. De laatste telt nu al twee en twintig afdelingen en aan het einde van dit jaar zullen het er vijf en twintig zijn. De organisatoren zijn bijzonder tevreden over deze bloei. Eén wens blijft hen echter over. Dat is meer contact met de jeugd in het buitenland. Ook de jongeren zelf wensen dat.

WANNEER SLUIT JIJ AAN BIJ « JEUGD EN MUZIEK » OF BETER NOG : BIJ HET « NATIONAAL JEUGDORKEST » ?

Jan A. WALTA.

BIJ DE FOTO'S

Bovenaan zie je een deel van het jeugdorkest tijdens een repetitie.

Op de foto hiernaast: de kopers in actie!

ZULLEN DE TEMPELS VAN DE FARAO'S IN DE NIJL

(VERVOLG VAN BLZ. 17)

De Nijl was door de eeuwen heen de ideale verkeersweg voor Egypte, en is dit nog steeds. Van Egypte uit voeren sloepen in de richting van Syrië en Griekenland met kostbare ladingen aan boord, o.m. de papyrus. Op sommige bas-reliëfs ziet men Egyptenaren die in de Nijl staan om de papyrusstengels in schoven te binden. Uit het merg van de papyrusplant vervaardigden zij de voorloper van ons papier.

Irrigatie en waterkracht

« Help de Nijl, en de Nijl zal je helpen ! » zouden de Egyptenaren mogen zeggen. Wij weten niet of zij dat doen, maar in ieder geval gaan ze thans van de Nijl gebruik maken om gans het land te helpen.

In het begin van deze eeuw reeds werd er te Assoean op een 300 km van de Soedanese grens een stuwdam gebouwd. De afmetingen daarvan zijn eerder gering en het water dat hier kan opgestuwd worden volstaat niet meer. Er werden dus plannen gemaakt voor de constructie van een tweede, veel grotere stuwdam in het zuiden van Assoean. Het is over deze stuwdam dat het thans gaat. Hij zal het water van de Nijl ophouden en een reusachtig meer vormen dat een breedte kan bereiken van 25 km en, langsheen de stroom, een lengte zal hebben van 450 km (300 km op Egyptisch en 150 km op Soedanees grondgebied). Het waterniveau zal er kunnen stijgen tot 180 m boven de zeespiegel.

Het water van dit reusachtig meer zal toelaten nieuwe gronden te irrigeren en zal ook electrische stroom kunnen leveren. Je moet weten dat de electriciteit in Egypte zeer kostbaar is. Dit land heeft geen koolmijnen en ook geen grote watervallen. Zodra de stuwdam van Assoean gereed is, zal het economisch potentieel van Egypte stijgen en miljoenen fellahs zullen beter hun brood kunnen verdienen.

Schatten onder water

Op de plaats waar het kunstmatig meer zal gevormd worden, liggen tientallen tempels, prachtige overblijfsels van de oude Egyptische beschaving. Zij hebben een grote artistieke en archeologische waarde. Het is natuurlijk erg dat de tempels die met zoveel smaak, met zoveel kunstzin en ten koste van zoveel moeilijkheden en lijden werden opgericht, moeten verdwijnen. Tijdens de overstroming van de Nijl dringt het water thans reeds binnen in de ruïnes van Karnac en vreet de zuilen aan de basis uit. Het is daarom dat er in october 1899 elf zuilen instortten. Te Philae, nabij Assoean, was de charmante tempel van Isis — opgericht 240 jaar voor J.-Chr. — half ondergespoeld ten gevolge van de bouw van de éérste stuwdam van Assoean. Slechts twee

De tempel van Aboe Simbel is een van de mooiste bouwwerken van Egypte. Je ziet hier de vier reusachtige beelden van Ramses II die de ingang bewaken. In de centrale nis staat het beeld van Re-Harmakhis, de zonnegod, aan wie deze tempel was gewijd.

De UNESCO wil helpen

Het is geen wonder dat de kunstminnaars en de archeologen van de vier windstreken diep ontroerd waren, toen zij vernamen dat een deel van de Egyptische schatten onder water zouden verdwijnen. De Unesco (1) heeft vorig jaar een studiereis georganiseerd naar de streek van Assoean, waaraan Egyptologen van verschillende landen deel namen. De specialisten hebben de mogelijkheden onderzocht om enkele kunstschatten te redden. De reddingsactie zou echter ontzettend veel geld kosten. Om bv. de tempel van Aboe Simbel te beschermen zou men er een muur moeten omheen bouwen die van 1.500 miljoen tot 3.000 miljoen zou kosten. De regering van de Verenigde Arabische Unie (2) verklaarde dat diegenen die enkele kunstwerken kunnen redden als dank een aantal kunstwerken uit andere tempels zullen ontvangen. Maar is het, zuiver technisch gezien, mogelijk de tempels en de kunstschatten uit de streek van Assoean te redden? Men zou daarvoor de tempels aan hun basis moeten kunnen afzagen en ze naar een streek transporteren waar ze zouden veilig zijn. Men zou ze ook hoog op een betonnen voet kunnen zetten zodat het water ze niet zou kunnen invreten. Zoals wij reeds hebben gezegd zou het ook mogelijk zijn ze met een muur te omringen. Maar door ze met een muur te omringen, zijn ze dan toch meteen aan het oog van de kunstminnaars onttrokken...

Wanneer er te kiezen valt tussen het brood en het leven van duizenden mensen of kostbare beelden die getuigen voor een groots verleden is er, naar onze mening, slechts een keuze mogelijk: eerst de mensen.

Volgens de laatste berichten, heeft de Unesco technici ter plaatse gezonden om te redden wat er te redden is. In het totaal zou men de kunstschatten van twaalf tempels aan de greep van het water kunnen onttrekken.

Wij vestigen je aandacht op een tentoonstelling, die te Brussel in het Paleis voor Schone Kunsten wordt ingericht, met de schatten uit de musea van Kaïro en Alexandrië. Deze kunststukken van het Oude Egypte zijn voor de éérste keer in Europa te zien.

---

(1) De Organisatie van de Verenigde Naties voor Opvoeding, Wetenschap en Kultuur.

(2) De Verenigde Arabische Unie : Egypte en Syrië.

De Nijl is de mooiste verkeersweg van Egypte. Hier zie je een typische Egyptische sloep met het groot helrood zeil, dat zeer fotogeniek blijft alhoewel het gelapt is. ▶

VERDRINKEN ?

maanden van het jaar staat de tempel droog en kan je hem bezoeken.

Na de bouw van de tweede, de grote stuw, zal je een duikerpak moeten aantrekken, wil je een bezoek brengen aan de tempel van Aboe Simbel.

Te Aboe Simbel, een dorp van Nubië op de linker Nijloever tussen de eerste en de tweede waterval, liet Ramses II de laatste van de grote farao's de rots uithollen om er een tempel in te maken gewijd aan Harmakhis, de zonnegod. Deze tempel heeft een hoogte van 33 m., is slechts 8 m. breed maar heeft een diepte van 63 m. Aan de ingang staan vier prachtige, zittende beelden van Ramses, die 20 m hoog zijn. Prachtig beeldhouwwerk en basreliëfs versieren het binnenste van de tempel. Ramses II leefde 99 jaar, regeerde 67 jaar en had... 150 kinderen. Hij was de grootste bouwmeester van het Oude Egypte. Hij bouwde tientallen tempels en prachtige standbeelden bleven van hem bewaard. De architectuur onder de regering van Ramses II was massief, overweldigend en prachtig. De bouwkunst van de oude Egyptenaren alleen reeds drukte uit dat zij zich meester waanden van de wereld. Men moet toegeven dat hun beschaving schitterend was en dat de kunstwerken die zij ons hebben nagelaten uniek zijn in de wereld.

BAAN VRIJ

ZULLEN WE BOB BINN ALS NIEUWE MEDEWERKER ENGAGEREN ?

BESTE VRIEND,

IK ben reporter Bob Binn, zei de man die nonchalant mijn kantoor binnenstapte.

— Dat kan iedereen vertellen, antwoordde ik. Je naam doet er trouwens niet toe. Vertel me liever wat je eigenlijk kan.

— Vraag me liever wat ik niet kan, zei de kleine, o zo bescheiden reporter.

— Aan zelfzekerheid schijnt het je niet te ontbreken!

— Ho, aan een minderwaardigheidscomplex laboreer ik niet. Ik ben zelfzewust, zelfzeker, zegezeker...

— Nou, zeggen we liever zelfvoldaan! Welke rubriek zou jij in « Kuifje » kunnen verzorgen?

— Maak de baan vrij voor Bob Binn! Ik leer je lezers al spelend een heleboel interessante dingen. Vermits we accoord gaan, begin ik maar dadelijk...

— Momentje! Alvorens ik je kan engageren, moet je deze problemen oplossen. Ik ben erg benieuwd of jij wel zo schrander bent als je je voordoet!

Vriend lezer, hier krijg je dan de vragen die ik aan Bob Binn heb gesteld.

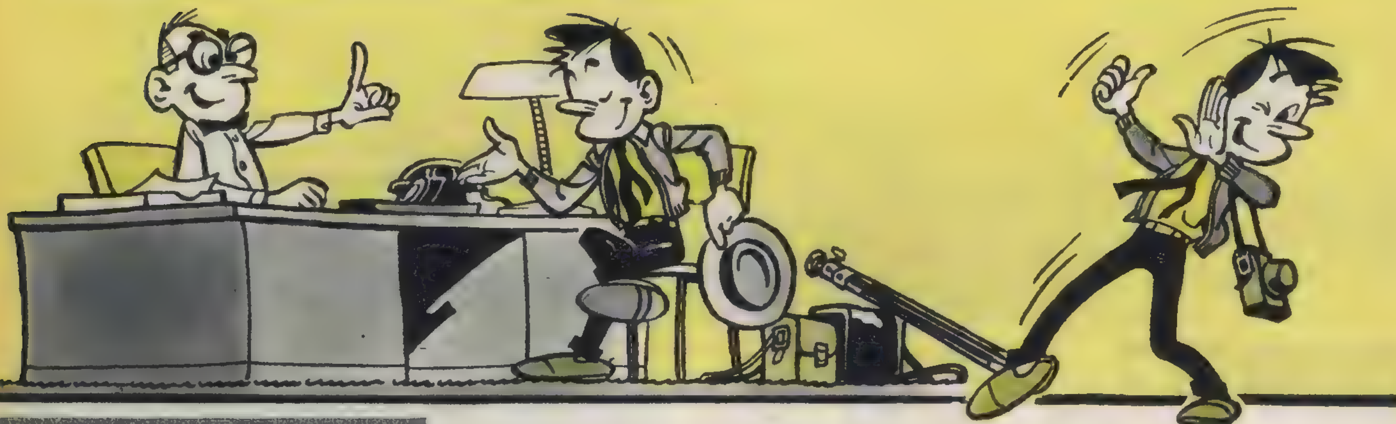
DE CHEF

BESTE VRIEND,

IK profiteer van een ogenblik onoplettendheid van de chef om dit briefje te schrijven. Weet je, hij denkt dat hij me in de knel kan brengen door zijn vraag, maar hij weet waarachtig niet hoe knap ik ben. Ik los al die vraagstukken op in een handomdraai. En jij? Ik denk vast dat KUIFJE me engageert en daarom geef ik je nu reeds rendez-vous voor de volgende weken. Mijn bladzijde heet « Baan vrij voor Bob Bin ». Ik ben er van overtuigd dat wij samen enkele prettige en boeiende uurtjes zullen doorbrengen.

Tot kijk!

BOB BINN

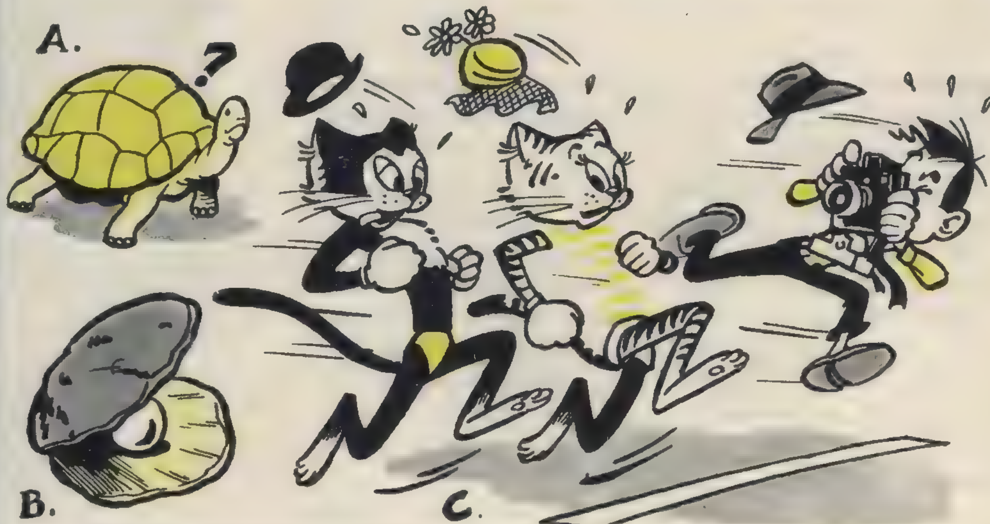

JUIST OF MIS ?

1

Je denkt dat je wel een en ander afweet over de dieren, nietwaar? Mooi. Dan kan je me misschien ook zeggen of hetgeen ik hieronder beweer juist of mis is.

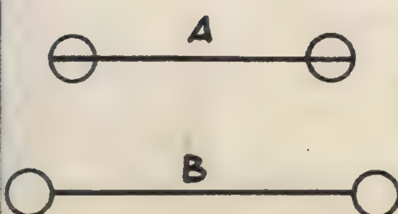
a) De schildpad is een kruipdier?
b) De katers lopen sneller dan de katten?
c) Een oester heeft tien jaar nodig om een grote parel te vormen?

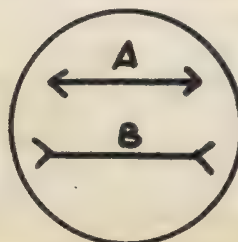

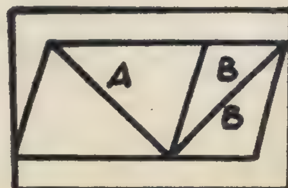
KORT EN LANG

2

Drie tekeningen: 1, 2 en 3. Ieder van de tekeningen stelt twee lijnen voor: A en B. Welke lijn van iedere tekening is de langste? Opgepast, je mag geen regel gebruiken!

VOOR BOB BINN...

KEN JE DEZE FABEL! 3
ZE IS NIET VAN LA FONTAINE. DOOR WIE WERD ZE GESCHREVEN?

DE AAP EN DE PAPEGAAI

OP zekere dag redetwistten de aap en de papegaai met elkaar en roemden hun hoedanigheden en verdiensten. De papegaai roemde zijn mooie pluimen en zijn schitterende kleuren, de aap zijn handigheid en zijn soepelheid.

De papegaai wou dit steekspel absoluut winnen en als laatste argument riep hij :

— En ik spreek !

— En ik dan ? antwoordde de aap heel bedaard. Wat doe ik dan sedert een kwartier ?

4 DE GROTE... UITVINDINGEN !

Wie is de uitvinder van het typische boordeknoopje ? Hij kreeg zijn standbeeld in een stad van Europa.

ASTRONOMISCHE TEKENS 5

Om de verschillende planeten aan te duiden gebruiken de astronomen bepaalde tekens, Hieronder vijf van die tekens, genummerd van 1 tot 5. Je hebt ook de naam van vijf planeten : Maan, Venus, Mars, Zon en Aarde. Weet je bij welke planeet ieder van deze tekens horen ?

KRUISWOORDRAADSEL 6

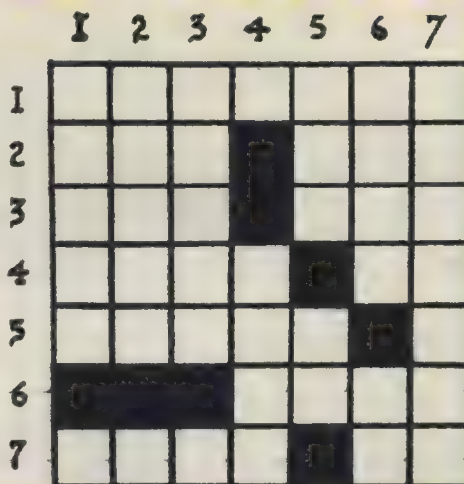
ONZE VRIEND HERGE

Horizontaal

1. Hergé plaatst Leo en Lea bij de... — 2. Ho ! dat was gebroken ! - In Tibet best te gebruiken om in de sneeuw vooruit te komen. — 3. Open strook in een bos, zeldzaam in de wildernissen van Afrika. - De reisroutes van Kuifje liggen als een... (spinneweb) over de aardbol gespannen. — 4. Een staat in de Verenigde Staten, maar niet New York - Kop van de raket door Hergé naar de maan gezonden. — 5. Zo werd, ten tijde van Farao, een prachtige zaal nog niet geheten. — 6. De gevleugelde godin der overwinning, mogelijk verwant aan de witte godin uit Tibet. — 7. Noemt men het zwart, dan bedoelt men petroleum.

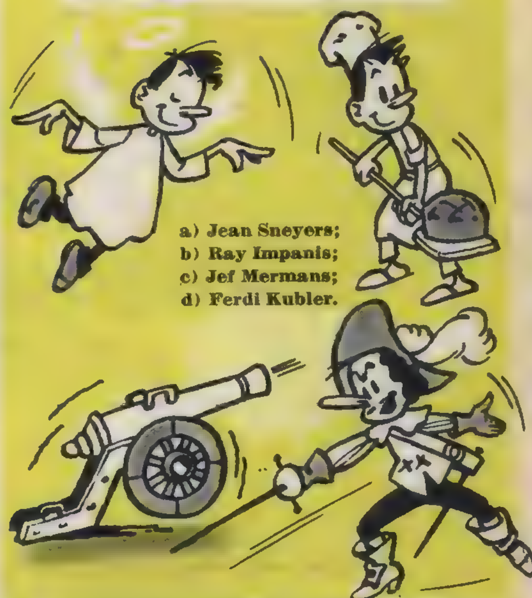
Vertikaal

1. Egyptische waterlelie. — 2. De voornaamste slagader van Hergé. — 3. Luister. — 4. De trouwe Bobbie. — 5. 3 medekl. uit « streken » van « Kwik en Flupke. - Begin en einde der Najavallei. — 6. Gedeelte van « De Scepter van Ottokar » - Kop en staart van Hergé's geestelijke zoon. — 7. Die behoren de Farao.

SPORTVEDETTEN 7

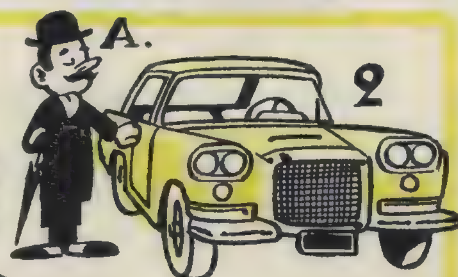
Vier sportvedetten die een bijnaam kregen. Bekijk de tekeningen en noem de bijnaam van iedere kampioen.

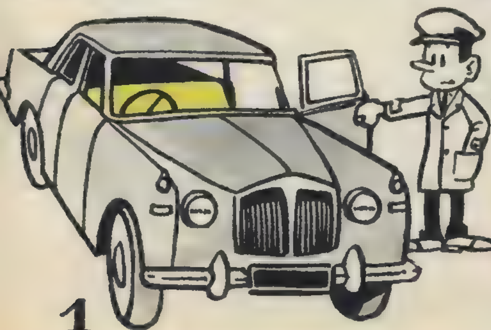

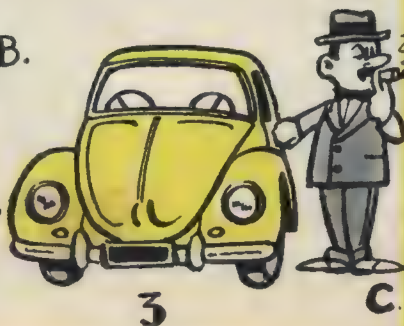
a) **Jean Sneyers;**
b) **Ray Impanis;**
c) **Jef Mermans;**
d) **Ferdi Kubler.**

AAN WIE HOORT DE WAGEN TOE ? 8

Drie automobilisten : mijnheer A, mijnheer B en mijnheer C. Ze zijn heel erg verstrooid en alle drie staan ze gereed om in een auto te stappen die de hunne niet is. Geef iedere eigenaar zijn auto !

OPLOSSINGEN

1) a : Juist. - b : Mis (de katten zijn sneller dan de katers). - c : Juist. — 2) De lijnen A en B hebben in de drie tekeningen dezelfde lengte. Dat de ene langer schijnt dan de andere is gezichtsbedrog. — 3) De fabel werd geschreven door Alphonse Allais, een Frans humorist. — 4) Een zekere Toïgenson. Zijn standbeeld staat in een voorstad van Kopenhagen. — 5) 1. Zon; 2. Aarde; 3. Maan; 4. Mars; 5. Venus. — 6) Horizontaal : 1. Lapinos; 2. Oor, Ski; 3. Tra, Rag; 4. Utah, Ra; 5. Salon; 6. Nike; 7. Goud, En. - Vertikaal : 1. Lotus; 2. Aorta; 3. Praal; 4. Hond; 5. NSR, Ni; 6. Okar, Ke; 7. Sigaren. — 7) 1. De engel van de ring; 2. De bakker van Berg; 3. De bombardier; 4. De Zwitserse Cyrano. — 8) Wagen 1 (met het stuur rechts) hoort toe aan M. A., die uit gewoonte de rechterdeur opent van wagen 2, waarin het stuur links staat. Wagen 3 (met 2 sturen) hoort toe aan M. B., leraar van een rijschool. Wagen 2 hoort toe aan M. C.

KOM
NAAI

MEE DE BERGEN!

IN de winter zijn de bergen van een onvergetelijke schoonheid. De naakte, grauwe rotsen, de struiken en de bomen verdwijnen onder een dikke laag sneeuw. Terwijl in de steden de sneeuw al tamelijk vlug vuil is, blijft hij op de kruinen wit en ligt te schitteren in de zon. Heel het landschap verkrijgt er een mysterieuze schoonheid door.

DE LANGSTE ZWEEFBAAN TER WERELD

Wij zijn mensen van de vlakte. Wij houden wel van de bergen, maar gewoonlijk gaan we er pas tijdens de zomervacantie naar toe. Ondanks het feit dat er ieder jaar meer mensen zijn die de skisport trachten te beoefenen, is de wintervacantie nog niet algemeen ingeburgerd. Dat zou wel eens kunnen veranderen, want de wintervacantie is beslist gezond, de pittige lucht van de bergen en de stralende zon zijn een remedie tegen allerlei kwalen. Moest je volgend jaar naar de bergen gaan, is het niet zeker dat je Chamonix uitkiest. Mocht dit wél het geval zijn, dan vertellen we je nu reeds dat je daar de grootste, de hoogste en de langste zweefbaan ter wereld vindt, die je met een flinke vaart naar de hoogste bergtoppen voert.

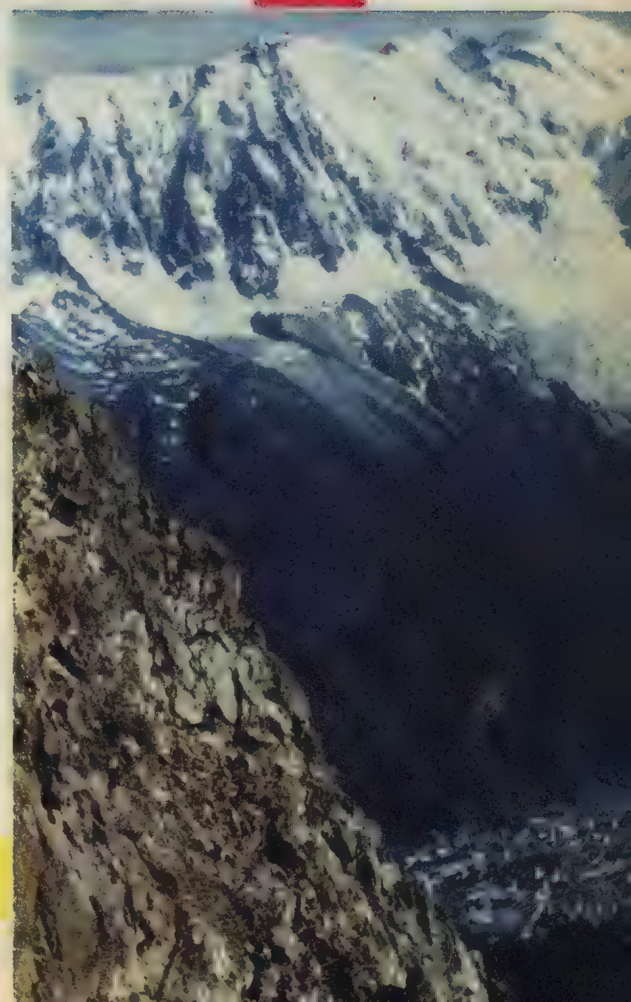
Tot aan de voet van een berg komen is geen kunst, maar hoe kom je op de top? Om boven te geraken en een blik te kunnen werpen op het wijdse, ongerept witte landschap, moest je vijf en twintig jaar geleden een uitstekend klimmer zijn, je moest er goed voor uitgerust zijn en bovendien een gids meenemen. Dit is thans niet meer noodzakelijk. Dank zij de zweefbanen, de zweefkajuiten en de zweefstoelen kom je veilig op de kruinen.

Om gans de streek van Chamonix te verkennen, nemen we eerst de kleine trein van Montenvers, dan de T.M.B. (Tramway van de Mont Blanc), en pas nadien kiezen we met zorg de zweefbanen uit. Laten we beginnen met die van Flégère (1.900 m) die een aansluiting geeft met de telekajuiten voor de Index (2.435 m). Van daaruit gaan we naar de mooie vallei van Chamonix tot aan het dorp Tour, en daar vinden we de zweefkajuiten, — zweefstoelen voor de lijn Chamarillon — tot de kruin van de Balme (2.205 m). We keren naar Chamonix terug. Hebben we de volgende dag lust voor een mooie uitstap, dan nemen we de zweefbaan van Brevent (2.525 m) die gaat over Plan-Praz (2.000 m).

Om je verkenningstocht goed te eindigen, kunnen we je de zweefbaan aanprijzen die gaat van Chamonix naar Courmayeur (Italië) over de Aiguille du Midi

Lees het vervolg op blz. 32

Gezicht op de Index en de vallei van Chamonix.

DANK ZIJ DE BANDEN **Englebert** EN **MICHEL VAILLANT**

LEREN DIRK EN MARLEENTJE DE VERKEERSREGELS

DIRK. — Dag, mijnheer Vaillant !

Michel. — Ken je me ?

Marleentje. — En of ! Wij lezen iedere week je avonturen in het weekblad « Kuifje » !

Michel. — Dus is het waar dat ook meisjes dol zijn op auto's ?

Marleentje. — Ja, heel zeker !

Dirk. — Meisjes kunnen net zo flink en goed sturen als jongens, is dit niet waar, mijnheer Vaillant ?

Michel. — Ja, hoor ! Op voorwaarde dat ze hun zenuwen kunnen bedwingen !

Marleentje. — Tijdens de zomervakantie heb ik de grote hooikar van mijn oom van de weide naar de hoeve gereden. Oom heeft gezegd dat ik het opperbest deed.

Michel. — Dan heb jij gezondigd tegen de verkeersregels ! Volgens de wet moet men zestien geworden zijn om een gespan te mennen.

Dirk. — Heus waar ? In het dorp, waar wij onze vakantie doorbrachten, dreven de kleine jongens van negen à tien jaar iedere avond het vee van de weide naar de stal en dit over de steenweg !

Michel. — Om dieren die niet ingespannen zijn of een kudde over de weg te leiden moet je veertien jaar oud zijn.

Marleentje. — Ho, wat zijn de verkeersregels toch ingewikkeld !

Michel. — Helemaal niet ! Praktisch volstaat het dit te onthouden : een 17-jarige heeft het recht een bromfiets te besturen, op voorwaarde dat hij geen andere passagier meeneemt. Wanneer je 18 bent mag je met alle auto's en motorfietsen rijden, behalve met een vrachtwagen van méér dan 5 ton of met een auto die betalende reizigers vervoert. Om met zulke autobus te rijden moet je ten minste 21 zijn.

Dirk. — Dus 16, 18, 21... Ik heb het gesnapt !

Marleentje. — En om met een fiets te rijden, hoe oud moet je daarvoor zijn ?

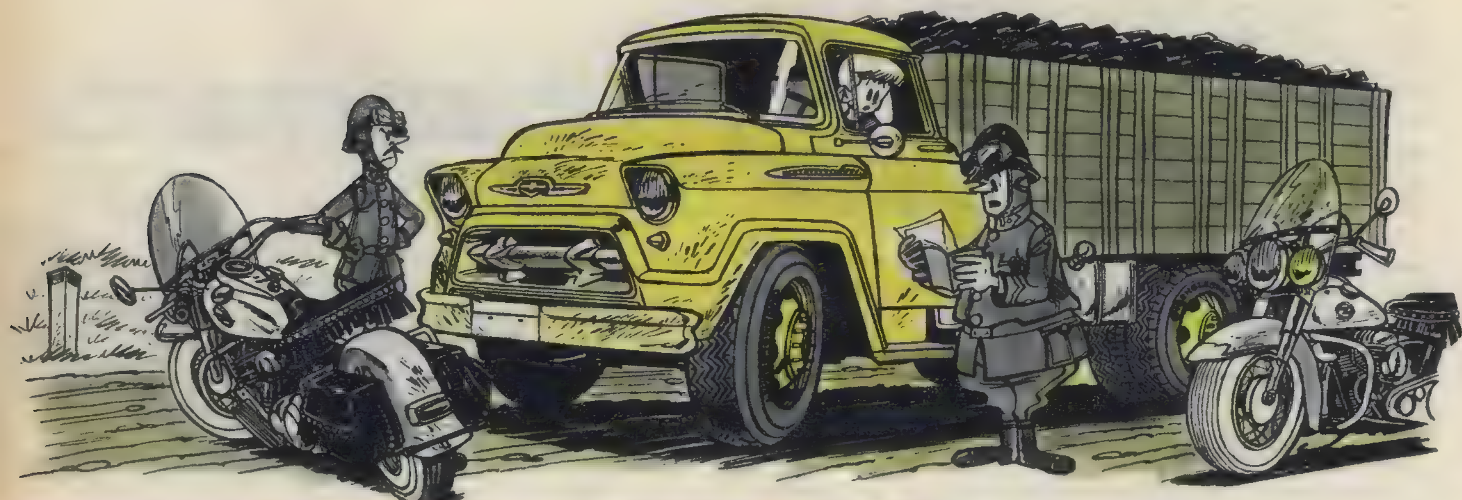
Michel. — Er is geen leeftijd bepaald maar als algemene regel geldt, dat diegene die een rijtuig of rijwiel bestuurt — en dit geldt ook voor een kind van 5 jaar met een driewieler — in staat moet zijn om te sturen, d.w.z. over de nodige fysische hoedanigheden moet beschikken en absoluut moet weten « hoe » te rijden.

Dirk. — Ja, dat spreekt vanzelf !

Michel. — Ja, maar kijk even rond je. Hoeveel fietsers houden zich aan de regels ? Het is de fietsers verboden het stuur of de pedalen los te laten. Ze mogen zich niet laten slepen en ze mogen, terwijl ze rijden, ook geen dier aan een leiband houden.

Dirk. — Ik weet dat de fietsers steeds de fietsweg moeten gebruiken, ten minste zo er een is, en dat zij niet sneller mogen rijden dan 40 km per uur.

Michel. — Dat is een mooie snelheid ! De jonge fietsers moesten er zich van bewust zijn dat zij, en ook hun ouders, verantwoordelijk zijn indien hun onvoorzichtigheid een ongeluk veroorzaakt. Zijn ze dit wel altijd ?

MINIMUM LEEFTIJD OM EEN RIJTUIG TE BESTUREN :

21 jaar : Wagens waarvan het gewicht de 5 ton overschrijdt, of wagens die betalende reizigers vervoeren.

18 jaar : Alle andere motorrijtuigen.

16 jaar : Bromfietsen doch zonder passagier en een gespan.

14 jaar : Niet ingespannen trek-, last- en rijdieren of vee.

Englebert SCHENKT DEZE PAGINA AAN ALLE JONGE AUTOMOBILISTEN VAN 7 TOT 77 JAAR

RAADSEL Ner 30

ORGANISATIE H

(TWEEDE EPISODE)

KORTE INHOUD : Baardemakers en Rik Ringers waren getuige van een moord op een man die in een telefooncel stond. De identiteit van het slachtoffer is niet bekend, maar op een velletje papier stonden drie woorden in code. Rik Ringers ontcijferde ze.

CURT... Leon... Siam..., herhaalde Baardemakers en streek door zijn haar. Daarmee weten wij nog niets !

De commissaris gaf telefonisch de nodige bevelen om het slachtoffer met een ambulance af te halen. Toen dit gedaan was, reed ik met Baardemakers naar huis. De volgende ochtend ging ik naar zijn kantoor.

— Waarom werd die man vermoord? vroeg Baardemakers. Heb jij daarover reeds een mening gevormd ? Ik heb er de hele nacht op liggen piekeren...

— Ik meen dat die heren een oude rekening met elkaar vereffend hebben, ofwel is het een spionagezaak...

— De rebus die jij zo mooi hebt opgelost, brengt ons niet nader tot de zaak...

Ik dacht na over de woorden van de boodschap en herhaalde :

— Curt... Leon... Siam... Het begin is duidelijk, commissaris. Het gaat hier om de voornamen van twee personen !

Baardemakers haalde de schouders op.

— En Siam ? Wat maak je daarvan ?

— De naam van een land natuurlijk !

— Mooi ! En hoe zal je het aan boord leggen om die twee personen in Siam op te sporen ?

En eensklaps had ik een idee :

— Wacht even, commissaris... Geef me het telefoonboek.

Ik bestudeerde het telefoonboek enkele minuten en zei :

— Daar heb je 't ! Verlainestraat, 33... Misschien zoeken wij de naald in de hooiopper, maar je kan nooit weten !

★

— Waar rijden we naar toe ? vroeg mijn vriend terwijl ik hem in mijn MG duwde en naar het stadscentrum reed.

— Dat zie je zo dadelijk. Even geduld !

Tien minuten later kwamen wij aan het adres dat ik in het telefoonboek had gevonden : Hotel Siam.

— Ha, ik snap het, fluisterde Baardemakers.

Aan de portier vroeg ik :

— Ik zoek mijnheer Curt. Is dat niet een van uw gasten ?

— U bedoelt waarschijnlijk Curt Leon ?

— Ja, die is het ! zei ik haastig (ik had er niet eens aan gedacht dat Leon een familienaam zou kunnen zijn).

— Hij logeert bij u ?

— Dat wil zeggen, hij logeert in een appartement dat ons toebehoort : Chambordlaan, nummer 181...

★

Wij belden. Een grote, magere man met diepliggende ogen, gekleed in een reismantel verscheen op de drempel.

— Mijnheer Curt Leon ?

— Ja, dat ben ik.

Wij betraden een modern appartement, in het midden enkele reiskoffers voorzien van bonte etiketten. Tegen een van de wanden bemerkte ik een grote vogelkooi, waarin prachtige exotische vogels dartelden. Verder abstrakte schilderijen, een pick-up en een bandopnemer.

Wij vertelden Curt Leon wat er de vorige nacht was gebeurd. Hij scheen zeer verbaasd.

— Ik begrijp het niet, antwoordde hij. Ik was in het buitenland. Ik ben pas tien minuten geleden uit Sofia weergekeerd.

— De onbekende die gedood werd heeft beslist getracht u te ontmoeten !

— Ongetwijfeld ! En niemand heeft hem inlichtingen kunnen geven, want dit appartement bleef twee weken leeg...

— En u weet niet wie de onbekende kan zijn ?

— Weet ik helemaal niet, heren !

Toen ging ik tot de aanval over :

— Vorige nacht was u dus in de trein ?

— Juist.

— Was u niet veeleer in een Plymouth ?

— Ik begrijp u niet.

— U keerde niet terug van een reis.

★★★★

BESTE VRIEND DETECTIVE,

Onze familie vergroot iedere dag. Hier gaan de namen van de nieuwe leden die wij welkom heten : Freddy Vandersande, Brussel; Edwin Peeters, Turnhout; Ton Vanderick, Brussel; Guido Houben, Wezembeek-Oppem; Maarten Klant, Bussem; Jacques Pooters, Antwerpen; Jan Smeulders, Antwerpen; Roland T'Jaeckx, Nieuwpoort.

De lijst van onze nieuwe detectives is nog lang, maar de plaats ontbreekt om ze allemaal te vermelden.

RIK

KLEINE VLIEGTUIGEN VOOR ZAKENLUI EN TOERISTEN

De « Super 18 ».

BEECHCRAFT

« De firma Beechcraft nodigt je uit een kijkje te komen nemen in haar salons, waar haar laatste nieuwe modellen zijn tentoongesteld. »

MOEST je zulk een uitnodigingskaart krijgen, dan zou je even je ogen uitwrijven en je afvragen: Wat betekent dat eigenlijk? Beechcraft? Zijn het zomertoiletjes, schoenen, speelgoed-autootjes of...

Ja nu heb je het! Vliegtuigen! Maar, het zijn geen speelgoedvliegtuigjes. In de Verenigde Staten kan men een Beechcraft kopen van het jaar 1960, zoals men er een nieuwe Buick of een Ford bestelt. Wij zien die toestellen hier zelden of nooit, want slechts een klein deel er van komt over de Oceaan. Voor de Europeanen komen ze inderdaad nogal duur uit. In de Verenigde Staten zijn er op dit ogenblik meer dan 4.000 vliegtuigen voor zakenlui in gebruik. De eigenaars vliegen er van de ene fabriek mee naar de andere, of van hun fabriek naar hun kliënten.

EVEN VOORSTELLEN

De Beech « Super 18 » is het oudste model van de reeks. Het is uitgerust met twee motoren Pratt en Withney van 450 PK. De « Super 18 » kan zeven passagiers en hun bagage vervoeren over een afstand van 1.800 km, tegen een gemiddelde snelheid van meer dan 320 km per uur. Het is een lijnvliegtuig in miniatuur. De stuurhut is geïsoleerd van de passagiershut. Er is een bar en verder alle modern comfort! De « Super 18 » kost 6.500.000 B. F.

De « Queen Air » Model 65, is minder groot, minder vlug en ook wat minder duur! Deze Beech kan zes passagiers met hun bagage meenemen. Duizend zeshonderd kilometer worden afgelegd in minder dan vijf uren vlucht. Het comfort is uitstekend. De « Queen Air » heeft twee motoren Lycoming van 340 PK.

DE « TWIN-BONANZA » H-50

De « Twin-Bonanza » H-50 is veel kleiner. Het toestel weegt in het totaal (met lading) 3.300 kg, heeft een actieradius van 2.500 km en een gemiddelde snelheid van 350 km per uur. Het beschikt over twee motoren Lycoming van 340 PK.

★

Het vierde toestel van de Beechcraft is de tweemotorige « Travel Air » B-59. Hij is veel kleiner dan zijn broers en kan slechts vier à vijf personen meevoeren. Zijn twee motoren hebben een kracht van 360 PK. Dat volstaat nog steeds om de B-59 een kruissnelheid van 320 km per uur te geven. De Beech 59 is een toe-

stel dat buitengewoon makkelijk te besturen is. Het kost 2.500.000 B. F.

EEN EENMOTORIGE BEECH

En dan hebben we een gloednieuw toestel, de « Debonair » M-33. Het is een goedkopere uitgave van de « Bonanza ». Hij kan vier personen vervoeren, zijn motor Continental heeft een vermogen van 225 PK. Dit lijkt misschien niet zo veel, maar de « Debonair » heeft toch een kruissnelheid van 290 km per uur. De passagiers zitten er uiterst comfortabel in. En hoeveel dit toestelletje kost? Een miljoen Belgische frank.

De « Queen Air » model 65.

EEN SYMPATHIEKE FAMILIE

Nu ken je gans de sympathieke familie Beechcraft. In een van onze volgende nummers stellen we je Cessna voor, een andere beroemde Amerikaanse vliegtuigfamilie.

COLLECTIE 1960

De « Bonanza » M-35.

De « Travel Air » B-59.

De « Twin-Bonanza » H-50.

◀ De « Debonair » M-33.

HALLO ! HALLO !
HIER LUC VARENNE

ZONDAG RIJDEN WE OVER VLAAMSE WEGEN!

De wielrenners hebben een zwaar programma voor de boeg. Wij ook. Wij waren reeds in het Zuiden van Frankrijk, aan de Italiaanse Riviera en de Apennijnen. Zondag a.s. rijden we over Vlaamse wegen.

DE RONDE VAN VLAANDEREN

DE Ronde van Vlaanderen is een van de klassieke wielerwedstrijden van het jaar. Het is, naar onze mening, de zwaarste competitie die wij in België hebben. Over het feit of het ook de mooiste is, zou men kunnen twisten. In ieder geval zijn er in ons land twee competities die elkaar waard zijn : de Ronde van Vlaanderen en de Waalse Pijl. De ene zowel als de andere heeft harde hobbelige kasseistenen, builen en kuilen in vele wegen ! De Ronde van Vlaanderen heeft ook zijn charme en de renners worden steeds door een vriendelijk en geestdriftig publiek hartelijk toegejuicht. Telt die Ronde geen hoge bergen, er zijn toch enkele nijdige heuvels : de Kruisberg, de Edelare, de Kluisberg, en de de beruchte « Muur » van Geraardsbergen. Vorig jaar hebben de organisators van de Ronde van Frankrijk er zelfs voor gezorgd, dat hun renners even kennis maakten met die « Muur ». Die rit verwekte enige sensatie !

WINT RIK VAN LOOY ?

De Ronde van Vlaanderen 1959 werd gewonnen door Rik Van Looy. Die dag was de man uit Herentals beslist de sterkste. Hij ontsnapte samen met zijn grote rivaal Fred Debruyne. Het peloton kwam echter bij elkaar. Ik zag er o.m. Gilbert Desmet in, Jos Hoevenaers en Willy Vannitsen. Op het ogenblik dat ze de omloop van Wetteren binnen reden, liet Vannitsen zich verschalken door de ploegmaten van Rik Van Looy. Hij verloor daardoor de kans een spectaculaire sprint in te zetten. Op het einde van de rit wou Gilbert Desmet, ploegmaat van Rik II alléén ontsnappen, maar Rik Van Looy bundelde zijn laatste krachten en zette hem na. De sprint van Rik II was schitterend en ondanks het feit dat de kleine Desmet zijn best deed, kon hij het niet bolwerken. Rik Van Looy overwon !

EDITIE 1960

Wie zal de Ronde van Vlaanderen 1960 winnen ? Rik Van Looy heeft negen kansen op tien. Indien hij ernstig en intelligent rijdt, dan sleept hij nogmaals de overwinning in de wacht !

EXCLUSIEF VOOR « KUIFJE » !

Gezagvoerder Arie Hollemans in de Viscount, het K.L.M.-toestel voor Europa.

ARIE HOLLEMANS wilde als kleine jongen al piloot worden. Hij droomde van vliegtuigen, van slanke vogels boven oneindige oceanen ; hij tekende propellers stiekem onder de les en dan dwaalden zijn ogen naar buiten. Achter de schoolvensters lonkte de vrijheid. Hoorde hij daar niet een Dakota ronken ? Arie rekte zijn hals, de klas was vergeten, het geluid nam toe, nog even kijken... pats, de harde hand van de leraar kletterde op zijn lessenaar. Een Dakota scheerde over Dordrecht, in een benauwd schoollokaal slaakte een kleine zwarte jongen een diepe zucht. Wat zou hij graag volwassen zijn. Alle wolken van de hele wereld zou hij willen zien. Toch was de schoolmeester een wijs man. « Je moet niet denken, jongen, dat je op deze manier ooit een stuurknuppel in je vingers zal krijgen », waarschuwde hij. « Dromers worden geen piloten, alleen kerels, die opletten in de klas. »

DE oorlog brak uit. Arie Hollemans kwam op de H.B.S. Zijn hartstocht voor vliegtuigen was nauwelijks getemperd. De gierende kisten, die dood en verderf zaaiden, joegen hem geen angst aan. Hij verslond boeken over beroemde mannen als de gebroeders Wright. Met rode oren van opwinding las hij hun avonturen, hun aarzelende pogingen tot « hogere sferen » door te dringen. 's Avonds zag hij door het venster van zijn slaapkamer de jagers en bommenwerpers op de stad aankomen. Als het weer vrede is, soesde hij, zal mijn vader het niet erg vinden, dat ik piloot word.

De oorlog ging voorbij. Arie Hollemans werd achttien jaar. « Naar de Rijksluchtvaartschool », zei hij, toen zijn ouders er voorzichtig naar informeerden. Zij waren alles behalve enthousiast, maar hadden geen ander antwoord verwacht. De vliegplaten in zijn kamer, de krantenknipsels en de boeken, de modellen en de glans in de ogen

Weer terug van een vlucht naar Londen met een Vickers Viscount.

GEZAGVOERDER ARIE HOLLEMANS VERTELT:

DROMERS WORDEN GEEN PILOTEN!

van hun zoon als het gesprek op de metalen vogels belandde: alles wees naar een bijzondere liefde voor het vak, dat zij vreesden.

EEN KONING TE RIJK

De jonge Dordtenaar werd goedgekeurd. De uiterst preciese ogentest, noch de zware konditieproeven konden het verhinderen. Een periode van studeren en... praktijk brak aan. Een veeleisende opleiding van twee jaar en half op de vliegbasis Gilze-Rijen. Uren in studielokalen met de ronkende machines vlak naast de deur, daarna « droog » navigeren en besturen en pas veel later het grote werk: de lessen in de lucht. De aanstaande aviateurs moesten hun ongeduld lang bedwingen. En altijd lag een stille dreiging op de loer: toch nog ongeschikt te blijken als piloot, het evenwichtsgevoel te missen of misschien de « feeling » voor het vliegen.

Arie Hollemans had ook angst. Zou hij het durven, moederziel alleen in de cockpit, zonder iemand om te helpen als het mis ging, als een motor onklaar raakte, als het roer weigerde? In het begin was er altijd nog de instructeur, voorin op de reservestoel, zelfverzekerd en bekwaam. Eerst in het beginnelingentoestel, daarna in dat voor gevorderden en ten slotte — het grote moment — in de Harvard, de twee-motorige. De zon scheen, kleine wolkjes dreven kalm. Onverwacht nog. « Een brok schoot in mijn keel. Ik zat in een open tweedekkertje. In trance gingen mijn handen over de instrumenten. Opeens was de kist los. Ik vloog. Een half uur tussen hemel en aarde. Ik dacht aan de schoolmeester, die me een dromer had gevonden, aan de bommenwerpers boven Dordrecht, aan mijn ouders en hun bezwaren, en ik voelde me een koning. »

EEN VLIEGTUIG ALS EEN MUSTANG

De heer Hollemans is nu *32 jaar* en gezagvoerder bij de K.L.M. Hij heeft bijna *drie miljoen kilometer gevlogen, 75 maal de omtrek van de aarde*. Nog steeds is vliegen zijn hobby, iedere vlucht is een gewaarwording. Als hij thuis komt in Zandvoort bij zijn vrouw en twee kinderen, vertelt hij van de wolkenkrabbers in Amerika, de moskeeën en pyramiden in het Midden-Oosten of de tropische natuurpracht in Indonesië. Op zijn reizen zag hij steden en oerwouden, oceanen en woestijnen. Hij ontmoette mensen uit alle windstreken, hij leerde ze kennen in hun panische angst als de motoren van het vliegtuig haperden, en in hun uitbundige opluchting, wanneer er gelukkig niets aan de hand bleek. Wat dit betreft had hij nooit te klagen. In de tien jaar, dat hij in allerlei typen machines door het luchtruim kruiste, behoefde hij maar een keer een noodlanding te maken. Het vliegtuig ging te keer als een mustang. Gezagvoerder Hollemans zag kans in de Labrador omlaag te komen. Onder de passagiers heerste nauwelijks opwinding.

SPEENVARKEN EN... KROKODILLEN

De rustige piloot uit Zandvoort is zijn « wilde haren » al lang kwijt. Na de Rijksluchtvaartschool vloog hij enige jaren als navigator op Europese lijnen en werd als 24-jarige jongeman « captain » bij de K.L.M. in Indonesië. Hij beleefde er drie opwindende jaren. Boven de eindeloze wouden, de fantastische eilandenpracht kreeg hij zijn vak meer dan ooit lief. Wie durfde zeggen, dat dit leven ver boven de grond eentonig zou worden? En als een storm zijn cockpit teisterde of een dichte regen het uitzicht benam, gaf het een machtige voldoening de kist veilig naar de finish te loodsen, de leeuw te temmen met vaste hand en een koel hoofd. Gezagvoerder Hollemans denkt met plezier terug aan de primitieve landingssystemen, de ongeregelde tijden en routes, de avontuurlijke momenten vooral uit zijn Indonesische tijd. « We kwamen een keer in Timor en bestelden een wild speenvarken voor de hele bemanning. 's Avonds landden we opnieuw en prompt werd het zwijn opgediend, een maal om je vingers bij op te eten. Soms gingen we ook op krokodillenjacht aan de Oostkust van Borneo! Alleen met een lege kist natuurlijk. Als we pijlsnel omlaag schoten verdwenen de monsters zo snel mogelijk het water in. Zij konden het echt niet waarderen. »

Na Indonesië was het afgelopen met de grote avonturen. Gezagvoerder Hollemans kwam naar Nederland en werd ingeschakeld voor de lijnen op het Midden-Oosten. Een jaar later schreef hij Noord-Amerika, Canada en Texas in zijn route-boekje, interessante trajecten, maar wat minder vrijheid. Geen vluchten meer op enorme hoogten of jachten op krokodillen... Wél een andere, enerverende ervaring: te vliegen in de DC 7, de Douglas. Hoewel hij nu al weer geruime tijd op de Viscount in Europa « zit », kan Arie Hollemans het indrukwekkende toestel uit zijn « trans-atlantische » tijd niet vergeten. « Ik ben gek op de Douglas. Misschien, dat ik binnenkort de nieuwste uitgave, de DC 8, mag vliegen. De Viscount en de Corvair zijn ook mooie vogels, maar toch niet... nu ja, u begrijpt het wel. Iedereen heeft nu eenmaal zijn voorkeuren. »

PRETTIG CONTACT

Peinzend strijkt de heer Hollemans over zijn zwarte snorretje als wij hem vragen of al dat vliegen op de duur niet begint te vervelen. Urenlang niets anders dan wolken, nooit eens iets leuks tegenkomen, dat lijkt toch wel saai te worden. « Neen, helemaal niet, je hebt als piloot zo veel te doen, je instrumenten controleren en je hoogte, het navigeren van de derde vlieger nazien en daar komt dan de radio-verbinding met de grond nog bij. Het is vooral zaak nauwkeurig de weerberichten te volgen om te weten wanneer eventueel de koers te wijzigen. Een van de belangrijkste taken van de gezagvoerder is volgens mij ook een band te scheppen met de passagiers. Zij weten graag aan wie ze zijn toevertrouwd. Daarom ga ik altijd even door de cabine. Een praatje met de reizigers, antwoord geven op hun vragen, het kan een prettig contact tot stand brengen. De bemanning moet dicht bij de passagiers staan. Als er moeilijkheden zijn kunnen ze gemakkelijker samen opgelost worden. »

Gezagvoerder Hollemans is een echte verkeersvlieger. Hij houdt niet meer van stunts, van gewaagde manœuvres en razende snelheden. De jonge K.L.M.'er met de drie gouden banden op de mouw is zich bewust van zijn plicht: mensen veilig naar hun doel brengen. Na drie miljoen kilometer door het luchtruim is zijn animo voor deze taak nog niet verminderd.

B. DE GRAAF.

KOM MEE
NAAR DE BERGEN !

VERVOLG VAN BLZ. 25

en de Vallée Blanche. Men hoeft niet noodzakelijk de grens te overschrijden, want een reis tot op de top van de Helbronner is reeds overheerlijk ! Van Chamonix neemt de zweefbaan ons mee tot « Plan des Aiguilles » op een hoogte van 2.300 m., en dan stijgen we tot op de kruin van l'Aiguille du Midi (3.842 m). De aankomst op de top is beslist onvergetelijk !

Boven kan je een blik werpen op de machtige Alpenketen die geen grenzen kent en zich uitstrekt naar Zwitserland, Italië en Frankrijk. Het landschap is overweldigend schoon, het is prachtig, het is groots ! Op de Aiguille de Midi is het meestal bijtend koud. Het kwik daalt er soms tot —30°, —35°. Wanneer je er ooit komt, schrik dan niet terug voor de koude maar ga te voet tot aan het Belvedere, want het uitzicht dat je van daar hebt op Italië is uniek.

De zweefbaan is hier ten einde en de rest van de reis wordt afgelegd in zweefkajuiten. Vier reizigers kunnen in een kajuit plaats nemen. Je kan nu een blik werpen op de Dôme du Goûter, op de naalden van Chamonix en nog andere bergen. Majestueus rijst voor je de Mont Blanc op.

Dan kom je toe op de Helbronner. De zweefbaan van Chamonix naar de Helbronner is de sensationeelste ter wereld.

Met de zweefbaan kan je heerlijk over valleien en bergkruinen glijden. Voel je er iets voor om volgende winter naar de bergen te gaan ?

★ De zweefbaan Aiguille du Midi-Helbronner bestaat uit drie stroken : Aiguille du Midi-Gros-Rogon, Gros-Rognon-Flambeau en Flambeau-Helbronner. Een staaltje van technisch vernuft op de Flambeau : de klassieke steunpijler kon hier niet gezet worden. Men heeft hem dan opgehangen aan twee dwarskabels die een lengte van 313 m hebben.

★ Wanneer we genieten van het heerlijke landschap beneden ons, moet we met dankbaarheid en ook met ontroering denken aan de vele Franse en Italiaanse arbeiders, ingenieurs en technici welke deze zweefbanen, vaak ten koste van bovenmenselijke inspanningen en zelfs van hun leven, hebben gebouwd. De zweefbanen van Chamonix en omgeving zijn beslist fraaie staaltjes van durf en moderne techniek.

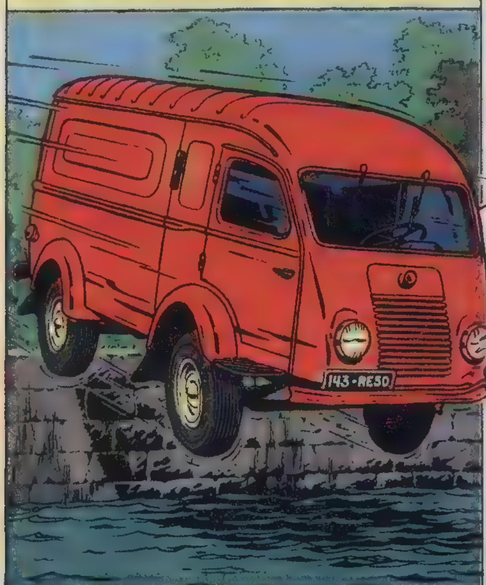
Tachtig passagiers kunnen in deze kajuit plaats nemen. Het is een kiekje van de zweefbaan die naar « Plan de l'Aiguille » loopt.

DE VLAMMENZEE

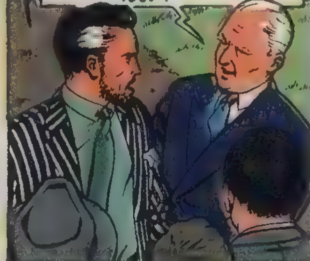
DOOR JACQUES MARTIN

Axel Borg doet de compromitterende bestelwagen verdwijnen...

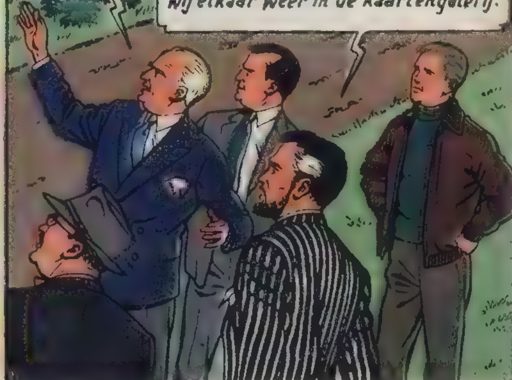

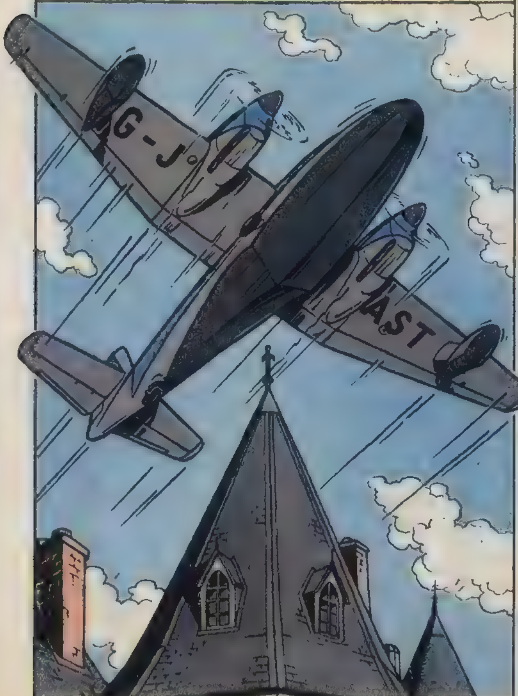

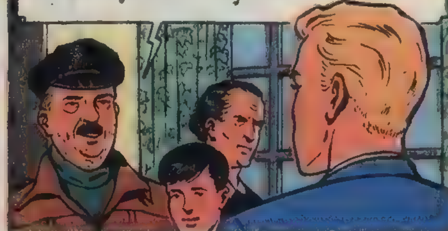

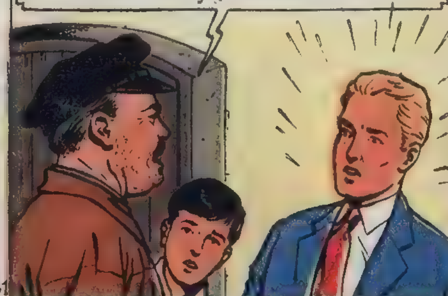

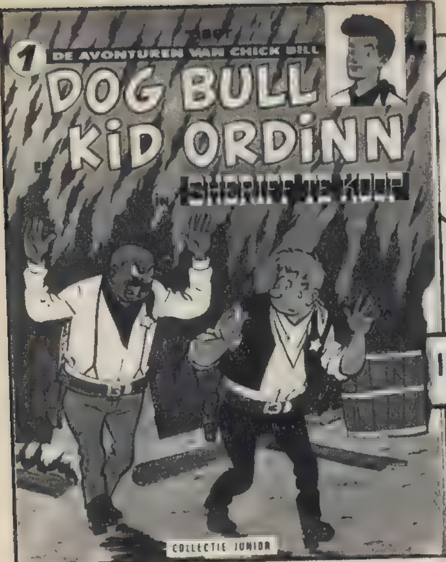

31

(Wordt voortgezet.)

19 F.

IN DE COLLECTIE « DOG BULL EN KID ORDINN » ZIJN BESCHIKBAAR :

- De twee gezichten van Kid Ordinn
- De goudmijn van Dog Bull
- Het huis van de sterkste
- Tegen de muur

Te koop in alle boekhandels

TIBET 60

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE !

SOLDAAT H. van Loon, RNR 39-11-04-227, 3e Cie 59 NAPO 5.700, Utrecht-Station, *is een trouw lezer van ons blad en zou graag corresponderen met een jongen van zijn leeftijd (20 jaar) uit België of Nederland. Hij interesseert zich voor lektuur, zwemmen en vissen. Postzegelverzamelaars die series van Suriname willen bekomen, kunnen zich wenden tot H. van Loon.*

JOSEE DE BONT, Neckerspoel, 231, Mechelen, *is 15 jaar en zoekt een correspondente van haar leeftijd uit Frankrijk, Spanje, Italië, Engeland, Indonesia. Josée houdt van moderne muziek en sport, en verzamelt postzegels en ansichtkaarten. Men mag haar schrijven in het Frans, Engels of Nederlands.*

SIEGFRIED VAN DE CRUYS (15 jaar), Tampicoplein, 2, Antwerpen, *zoekt een pennevriend uit de U.S.A. of Canada, die zich interesseert voor sport. Schrijven in het Engels of in het Frans.*

ROBERT BAEYENS, Schoolstraat, 20, Lokeren, *zoekt een correspondentievriend uit Engeland, Italië, Indonesië of Japan. Robert is 14 jaar oud, verzamelt Kuifje's punten en prenten en houdt veel van muziek en film.*

INGRID PLANCKE, Flettestraat, 1, Dilbeek, *zou graag briefwisselen met een meisje van 12 jaar. Ingrid houdt van film en sport, vooral van zwemmen.*

ANNIE VAN BEVER, Weldoenersstraat, 6, Machelen, *wenst te corresponderen met een Frans meisje van 10 à 11 jaar.*

HERMAN BONNE, Maanstraat, 36, Lier, *is 13 jaar oud en zoekt een correspondent die postzegels verzamelt uit Nederland, België of Luxemburg. Herman interesseert zich ook voor voetbal en wielrennen.*

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

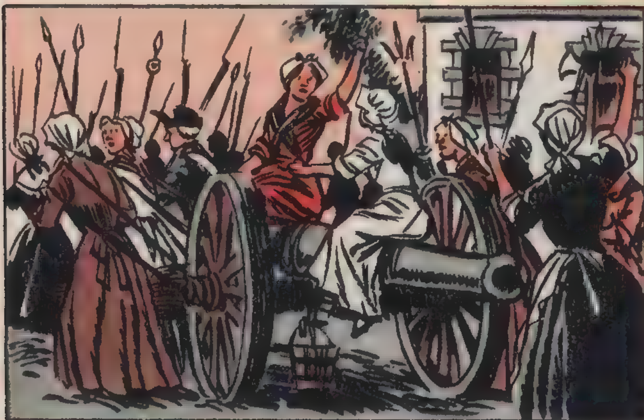
DE CONSTITUTIE

IN de nacht van 4 augustus 1789 werd dus schoon schip gemaakt met het Oud Regime. De oude boel was opgeruimd, men kon dus iets nieuws opbouwen. De afgevaardigden stonden voor een reusachtige taak. Inderdaad, een nieuwe grondwet maken is geen kinderspel. Het vergt tijd, wijsheid en rust. Te Versailles was het rustig, maar te Parijs ging het er heel anders toe. En Parijs was ten slotte niet zo ver van Versailles.

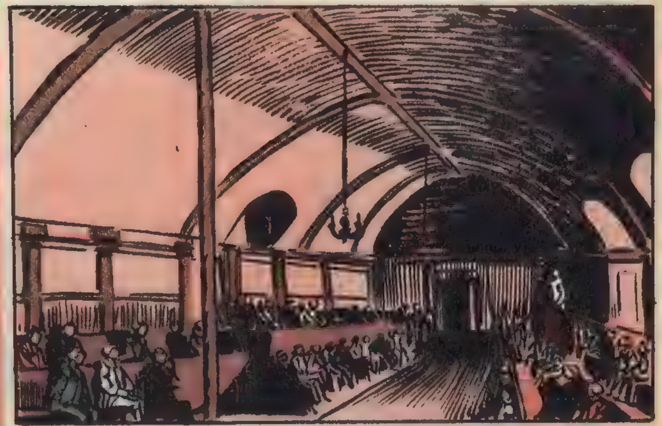
1. HET BEGIN

MEN begon met het begin, dat was zeer verstandig. Op 27 october stemde men de tekst van de Inleiding. Ze heette: « Verklaring van de Rechten van de Mens en van de Burger ». Het ging hier om onsterfelijke principes die de basis van de Constitutie zouden vormen. Hier zijn er enkele : « Alle mensen hebben gelijke rechten »; « In de natie ligt het principe van alle soevereiniteit »; « De scheiding van de macht »... Men herkent hierin de theorieën van Montesquieu en Jean-Jacques Rousseau. De macht van de koning was dus niet absoluut, hij bezat ook geen goddelijke macht. Er zouden voortaan ook geen bevoorrechte klassen meer zijn...

2. OP 5 OCTOBER

HERRIE in Parijs! De ochtend van 5 october hadden de bakkers geen brood. Zeven à acht duizend gewapende vrouwen rukten toen op naar Versailles om, zoals ze zegden, de bakker te halen, de bakkersvrouw en de kleine bakkersjongen, d.w.z. de koninklijke familie. Niets werd gedaan om de invasie te beletten en de koning liet zich mee naar Parijs slepen...

3. DE TUILERIEËN

LODEWIJK XVI, Marie-Antoinette, de kroonprins en zijn zus werden afgezet in de Tuilerieën. De « Assemblée Constituante » werd op haar beurt verplicht naar Parijs te komen. Zij hield dan zitting in een zaal van de Rijschool, gelegen op de hoek van de huidige Rivoli- en Castiglionestraat. Dat was vervelend, want de Assemblée zou nu meer de invloed van het volk ondergaan, evenals die van de clubs.

4. DE CLUBS

TE Parijs waren er een groot aantal clubs waar men op koortsachtige en zelfs demagogische wijze redetwistte. Zij vergaderden in de oude kloosters van de Cordeliers (Franciscanen) en van de Jacobijnen (Dominicanen). De Jacobijnen hadden 406 succursalen. Die clubs waren machtig en hitsten het volk van Parijs op. Hoe konden de afgevaardigden van de Assemblée rustig werken in dit klimaat?

5. DE WETTEN

HET geval werd nog bemoeilijkt door het feit dat de Staat geruïneerd was. Op 2 november 1789 kondigde de Assemblée af dat de goederen van de Kerk het bezit zouden worden van de Natie. De assignaten werden gecreëerd gewaarborgd door de opgeëiste goederen. Op 12 juli 1790 werd de « Civiele Constitutie van de Geestelijkheid » gestemd. Deze wet was anti-klerikaal en eiste, dat de pastoors en de bisschoppen door het volk zouden verkozen worden. Zij eiste van de geestelijkheid ook de eed van trouw aan de Constitutie. De meeste priesters weigerden; de missen werden in het geheim opgedragen.

(Wordt voortgezet.)

DUEL IN DE W

De Canadezen brengen de avond door in gezelschap van de Zweden. Piet kan zijn nieuwsgierighei

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, dus

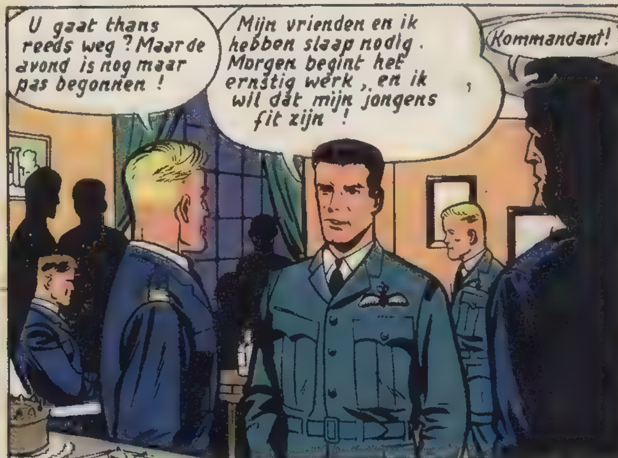
OLKEN

door Albert Weinberg

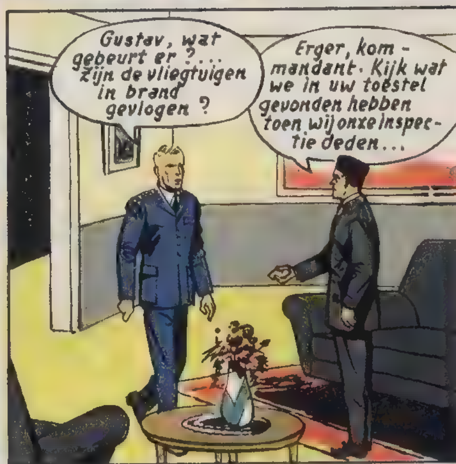

et bedwingen en dringt de loods waar de Zweedse « Saab's » staan opgesteld binnen...

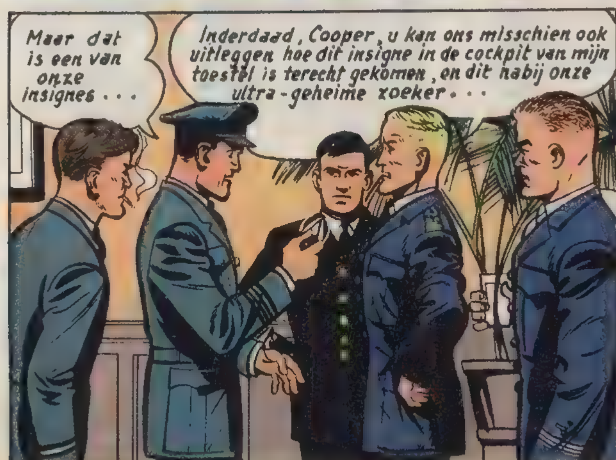

ees je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK.

(Wordt voortgezet.)

Afourazim kon een groen boekje gappen waarin de namen van de leden van een spionagenet zijn opgeschreven. Hij vlucht er mee naar Iran en is bereid het onder zekere voorwaarden af te staan aan Jimmy Stone, speciaal agent van de F.B.I. Ze hebben een rendez-vous in de villa van Cherimân. Jimmy komt echter te laat en vindt Afourazim dood...

KOERIER

ELFDE HOOFDSTUK

IN DE VALSTRIK GELOPEN

JIMMY STONE was zich bewust van de grote moeilijkheden waarmee hij zou af te rekenen hebben indien hij de villa niet kon verlaten, vooraleer de politie er haar intrede deed. De Iraanse politie gekscheerde niet met moordzaken. Met een beetje geluk en een flink advokaat zou hij er wel in slagen de verdenking die thans op hem rustte uit te wissen, maar dit zou beslist enkele dagen, misschien zelfs weken tijd vergen. Zijn rivalen zouden van die gelegenheid gebruik maken om met het groen boekje aan de haal te gaan.

Met de handen voor zich uitgestoken als antennes, liep de Amerikaan doorheen de gang, een kleine donkere hall en kwam ten slotte in een keuken waar wit gelakte meubels stonden. Een grote glazen deur gaf uit op de tuin die verlicht werd door een bleke maan; die deur was echter gesloten... Jimmy gaf zich de tijd niet het slot open te breken, met zijn elleboog brak hij de ruit en stapte buiten. Het was hoogtijd. Hij hoorde politieagenten roepen en vuisten op de voordeur bonken. Totnogtoe hadden zij de voordeur van de villa niet ingebeukt, maar dat zouden ze beslist doen op het ogenblik dat zij het rinkelen van het glas hoorden...

OVER DE MUUR

Jimmy Stone ademde diep een teug verse lucht, liep in looppas door het park, rond een kleine vijver en bereikte buiten adem de omheiningsmuur. Die muur was hoog, zeer hoog. Het was onmogelijk er met een sprong over te komen en het metselwerk was te glad om er tegen op te klimmen. Angstig wierp Jimmy een blik om zich heen. Waar de erosie de stenen had ingevreten, bloeiden honderden lieve purperen bloemetjes. Op zonnige uren koesterden zich daar wellicht talrijke groene hagedissen in de warme stralen.

Jimmy week enkele stappen achteruit en vroeg zich af hoe hij ontsnappen kon uit het landgoed, dat als het ware te zijner intentie, in een muizenval was veranderd. Enkele stappen verder stond een grote ceder.

Jimmy Stone meende dat hij gered was wanneer hij zich op een van de onderste takken kon hijsen. Wanneer de takken zijn gewicht konden dragen, kon hij van daaruit beslist de muur bereiken. Hij sloeg de armen rond de stam van de ceder, kroop moeizaam drie of vier meter omhoog en slaagde er in zich aan de onderste tak op te hijsen.

Toen hij zo ver was, wachtte hij enkele seconden om weer op adem te komen.

Een zijig vleugelgeritsel vlak bij zijn gelaat, deed hem opschrikken. Hij keerde het hoofd om, het hart sloeg hem in de keel. Het was een loos alarm... De ronde en afkeurende blik die strak op hem was gericht, was die van een ongevaarlijke uil, in zijn nachtelijke meditaties gestoord door het onhandig maneuver van Stone...

Jimmy was nu een heel eind van de voordeur van de villa verwijderd maar toch hoorde hij het lawaai. De politie beukte de deur in. Gelukkig maar dat zij er niet onmiddellijk was toe overgegaan het slot met een welgemikt revolverschot te doen springen. Voorzichtig kroop de Amerikaan over de tak. Ieder ogenblik stopte hij om de stevigheid van de tak te testen. Hij bleef roerloos liggen toen een onheilspellend gekraak hem vertelde, dat de tak de grens van zijn weerstandskracht had bereikt. Hij wierp de benen soepel uit en sprong naar de tuinmuur. Met de handen omklemde hij de nok van de muur, zijn benen bengelden zes meter boven de grond. Het zweet parelde hem van het voorhoofd, filterde door zijn wimpers en vervaagde het uitzicht. Hij hijgde als een smid die op het aambeeld slaat, toen hij zich optrok en er in slaagde het linkerbeen over de muur heen te slaan tot hij er schrijlings op zat. Hij wou aan de andere kant naar beneden springen, maar toen hij zag op welke hoogte hij zich bevond, werd hij duizelig. Wanneer hij van die hoogte naar beneden sprong, brak hij zich de nek, dat stond zo vast als een paal boven water...

DE GROOTSTE VUILNISBAK DIE HIJ OOIT HAD GEZIEN...

OM zonder kleerscheuren op de grond te komen, moest hij vijf à zes meter naar links schuiven en zich daar langs de muur naar beneden laten glijden te midden van een enorme vuilnisbak, die gevuld was met inpakpapier, lompen, oude dozen, voedselafval, enz... Op handen en voeten lei hij de afstand af die hem scheidde van de vuilnisbak, dan liet hij zich naar beneden glijden. Op hetzelfde moment echter maakte hij een verkeerde beweging en verloor daardoor het evenwicht. Hij schuurde van boven naar beneden langsheen de muur en wondde daarbij de handen en het gelaat aan de ruwe oppervlakte van de stenen.

De pijn sneed hem door merg en been. Dan viel hij in de grootste vuilnisbak die hij ooit had gezien! De afval zakte in onder zijn gewicht en brak de val... Oef! Dat was ondanks alles nog goed verlopen!

Hij stapte uit de vuilnisbak en toen hij op de straatstenen stond had hij het gevoel van een druipnatte hond... Een kleverige, warme vloeistof liep hem langs het aangezicht. Hij veegde met de hand over zijn wangen en stelde vast dat ze vol bloed was. Hij was beslist niet mooi om zien, maar dat had op dit ogenblik waarachtig geen belang. Hij had wel andere zorgen!

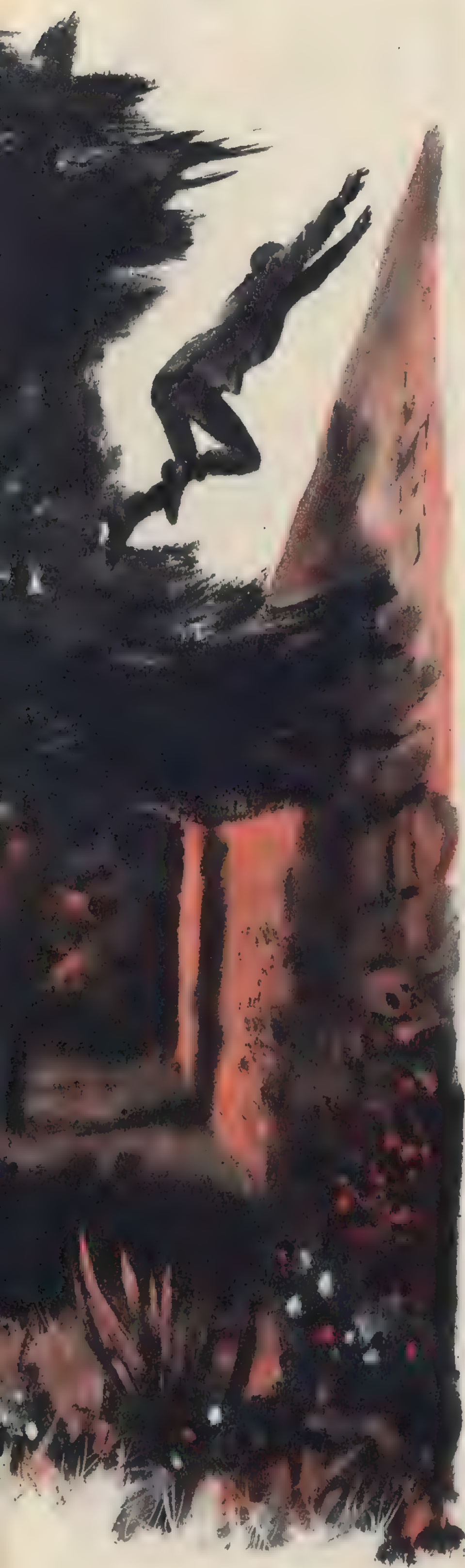
MENSENJACHT

Alvorens verder te gaan, betastte hij even de buil die zijn Mauser maakte onder de holte van zijn linkerarm. Dicht langsheen de muur sloop hij naar de laan toe waar hij zijn wagen had achtergelaten. Toen hij de hoek van de straat bereikte, stopte hij bruusk en onderdrukte een vloek. Twee politieagenten in uniform stonden op wacht bij zijn wagen. Zijn tegenstanders hadden er zich dus niet mee vergenoegd hem te laten

Hij wierp de benen soepel uit en sprong naar de tuinmuur...

VOOR IRAN

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

doorgaan als zijnde de moordenaar van Afourazim, ze hadden er de politie ook van op de hoogte gebracht dat Bernard Perrinz met een Buick reed. De jongens van het Borskynet deden hun werk goed, zij lieten niets aan het toeval over. Ze waren knap, werkelijk knap!

Jimmy aarzelde. Wat moest hij doen? Trachten de waakzaamheid van de twee schildwachten te verschalken? Neen, dat was onmogelijk. Hij kon net zo goed trachten de kroonjuwelen uit de Londense Tower en onder de neus van de Royal Fusiliers te stelen... De agenten zijn revolver onder de neus duwen? Ja, dat was mogelijk maar zeer gevaarlijk. Die heren hadden misschien snelle reflexen. Bovendien zijn zekere intimidatiemethodes steeds van aard om de politie woedend te maken en tot harder optreden te dwingen. Wat moest hij dan doen? De benen nemen? Dit was inderdaad een wijze oplossing...

Maar de Amerikaan had té lang geaarzeld. Op het ogenblik dat hij op zijn stappen wou terugkeren draaide een van de agenten, die op de schokbreker van de Buick zat, zich om en bemerkte hem. Hij verwittigde onmiddellijk zijn gezel en schreeuwde iets in de richting van Jimmy.

STOP OF IK SCHIET!

Deze laatste begreep de woorden van de politieman niet. En bovendien, had hij die woorden begrepen, ze zouden aan zijn besluit niets gewijzigd hebben! Stone draaide om zijn as, drukte de ellebogen tegen het lichaam en rende door de kleine donkere straat met het tempo van een Olympisch kampioen. Na een korte aarzeling zetten de twee smerissen de achtervolging in.

— Stop! riep een van hen met woedende stem in het Engels. Stop of ik schiet!

Als enig antwoord liep Jimmy nog sneller. De politieagenten volgden hem op de hielen. Toen hij een kruispunt bereikte, hoorde hij een kogel om zijn oren fluiten...

— Alle duivels! Ze menen het ernstig!

Als een acrobaat draaide hij op een voet, maar in plaats van door te lopen, verborg hij zich in een deurportaal. De agenten, meegesleept door hun eigen snelheid, zagen hem niet. Ze liepen voorbij... Stone wachtte niet tot zij zich rekenschap zouden geven van hun vergissing. Omzichtig verliet hij zijn schuilplaats en holde in tegenovergestelde richting...

VERDWAALD IN CHERIMAN

Pas tien minuten later, nadat hij in zigzag doorheen Cherimân was gelopen, stopte hij. Hij was totaal buiten adem. Hij was er beslist in geslaagd zijn achtervolgers af te gooien, maar meteen was hij verdwaald. Hij wist om de drommel niet waar hij zich bevond en in welke richting hij zich moest keren om het centrum van Teheran te bereiken. Hij wiste het zweet en het bloed, dat thans gestold was, zo goed en zo kwaad het ging met zijn zakdoek weg en liep dan op goed geluk af door enkele straten en lanen. Hij was er van overtuigd dat hij wel een taxi zou vinden. En inderdaad, na een kwartier lopen, reed er een lege taxi voorbij. Hij riep de chauffeur. Deze laatste was beslist half ingeslapen achter zijn stuur. Met luid remgeknars stopte hij. Hij glimlachte breed naar de klient die als het ware uit de hemel viel, op het ogenblik dat hij leeg naar zijn station terugkeerde. Maar de glimlach verstierf op de lippen van de man, hij sperde de ogen wijdopen en mompelde iets onverstaanbaars. Misschien was het wel een bezweringsformule om de boze geesten af te weren! Het gezwollen gelaat van Jimmy vol gestold bloed en paarse strepen zou de stoutmoedigste hebben afgeschrikt. De chauffeur die wellicht aan zijn vrouw en kinderen dacht, scheen er veel voor te voelen die verdachte klient te laten staan, maar toen ontdekte hij in de bloedende hand van Stone een mooi biljet van 100 rials. Hij slikte moeilijk, wreef zich over de neus, was nog even in tweestrijd met zichzelf en gaf Jimmy ten slotte een teken in te stappen. Toen Stone hem het adres van Lionel Burke opgaf, knikte hij slechts en startte bliksemsnel.

KAN BURKE DE REDDING BRENGEN?

Gelukkig was de ambassade-secretaris thuis. Toen hij zijn bezoeker ontwaarde, glimlachte hij ironisch, maar hij maakte die ironie weer goed door een krachtige en warme handdruk.

— Die goeie ouwe Stone! Wat een verrassing, zeg! Kom binnen, mijn waarde... Papa Burke heeft een hekel aan eenzame avonden. U komt dus als door de hemel gezonden!

Pas toen Jimmy comfortabel genesteld was in een grote zetel van het salon, en aan een stevige whisky slurpte, vroeg hij naar de reden van dit late bezoek. Hij deed het met een flegma dat verraadde hoe zeer hij gehecht was aan de Britse tradities.

— Old fellow, vertel me eens waar je die reuzecactus hebt ontmoet!

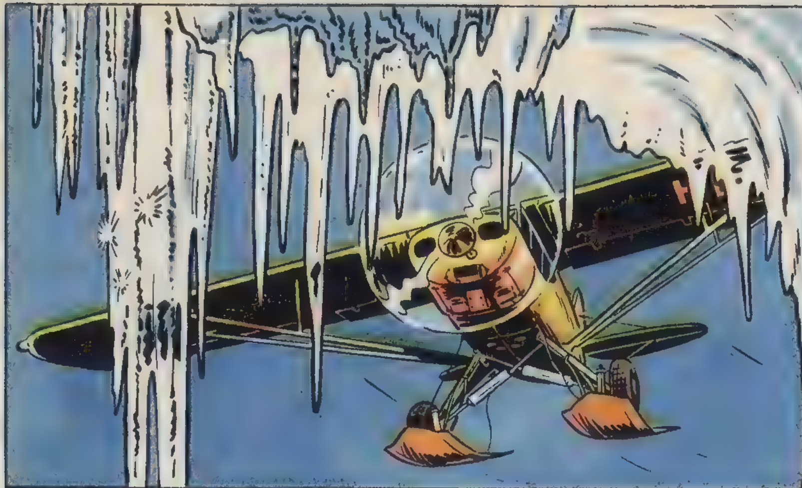
— Welke cactus?

— Maar verdraaid nog toe, de cactus die jij omhelsd hebt! Het was een vurige omhelzing te oordelen naar de staat waarin je gezicht verkeert!

(Wordt voortgezet.)

Jimmy Stone kwam terecht in de grootste vuilnisbak die hij ooit had gezien...

HERMANN GEIGER

EEN REDDER IN NOOD

GETEKEND DOOR FERNAND CHENEVAL
SCENARIO : STEP

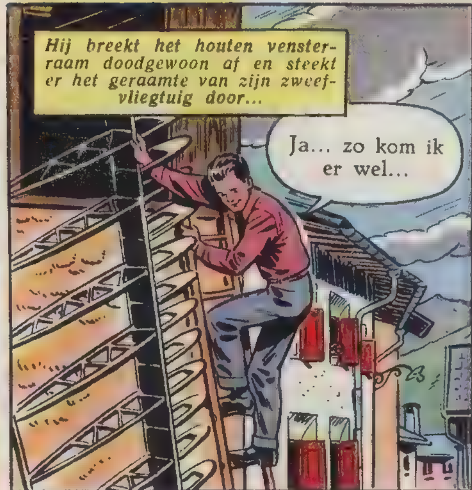

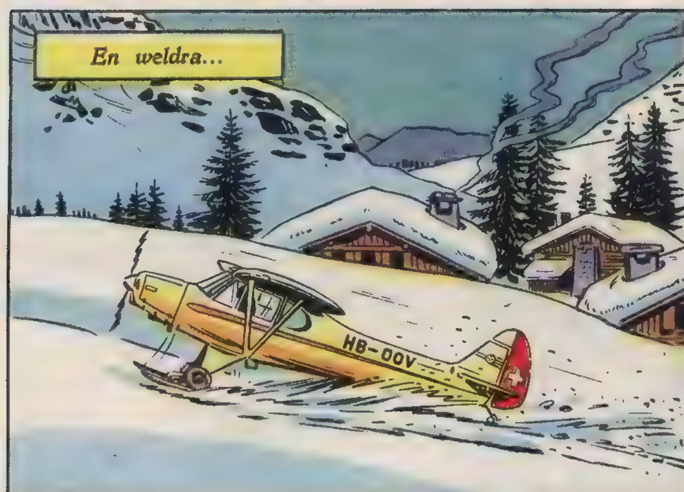

Vlug naar het dorp ! Ik moet hulp halen...
HB-GEI

Helaas, de alpinisten waren neergestort op een plaats die heel moeilijk bereikbaar was. Toen de hulploegen eindelijk ter plaatse kwamen, was het reeds te laat...
Ha, indien ik mijn vliegtuig ginds op de rotsen had kunnen neerzetten...

Er moet toch een middel zijn om op de bergen te landen !

Ik meen dat ik het gevonden heb... Ik bevestig aan het landingsgestel intrekbare ski's, bewogen door hydraulische zuigers. Ik zou aldus kunnen landen op sneeuw en ijs. Heb je reeds gezien hoe de kauwen zich neerzetten ?
Kauwen ?

Ja, de kauwen of kerkkraaien landen steeds van beneden naar boven tegen de helling. Ik zal doen zoals zij en heb aldus de mogelijkheid snel te stoppen.

En weldra...
HB-OOV

Je zorgen zijn voorbij, beste vriend !

Binnen twintig minuten ben je in het ziekenhuis...
HB-OOV

Hermann Geiger heeft zijn hoofdkwartier opgeslagen in een Zwitsers chalet, gelegen aan de rand van het vliegveld van Sion, in Wallis. Zijn vrouw houdt er de wacht...
Interlaken
Reuss
Jungfrau
Ja, ik zal mijn man verwittigen. Hij komt zo juist van een opdracht terug. Raak de gewonde niet aan. Zorg er slechts voor dat hij geen kou vat. Ik verwittig het ziekenhuis... Mijn man zal zo dadelijk weer opstijgen !

Het is aan de bouwplaats van de « Witte Tand »... Een arbeider werd de borstkas ingedrukt en het bekken gebroken.

Dat is allemaal mooi, maar hoe en waar zet ik mijn kist neer?

Daar is ie... Maar hoe zal hij kunnen landen ?

Ik draai reeds een kwartier rond. Ik moet eindelijk een besluit nemen, men wacht op mij !

Hier is het misschien mogelijk... Vooruit maar, ouwe jongen ! Daar gaan we !
HB-OOV

Die gang is te kort... Het is een muizenval ! Hij zal tegen de rotswand te pletter vliegen...
HB-OOV

AAI !

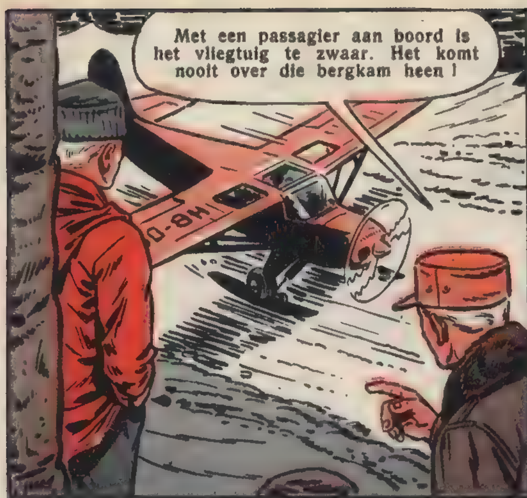

Gelukkig remt de dikke sneeuwlaag de vaart van het vliegtuig.

Ik denk dat de sneeuw hard genoeg is... Ik moet weer weg.

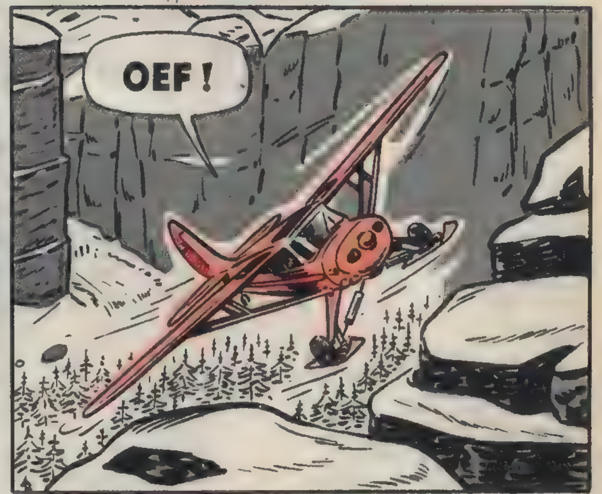

Die rotsen maken me ongerust... Ze zijn zo vreselijk dichtbij...

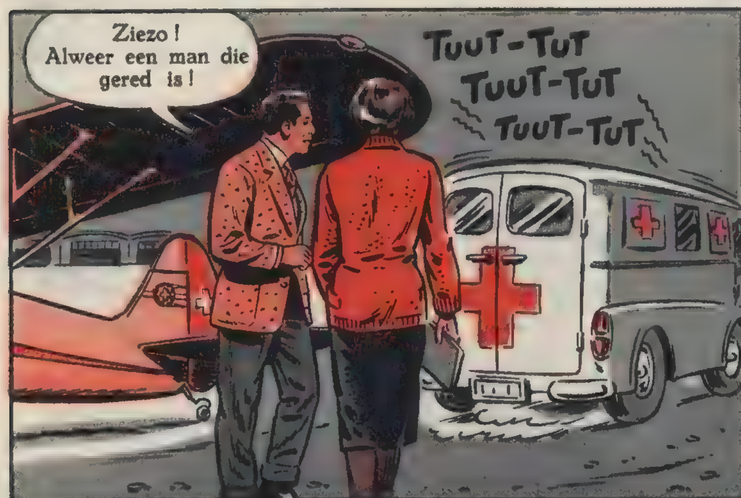

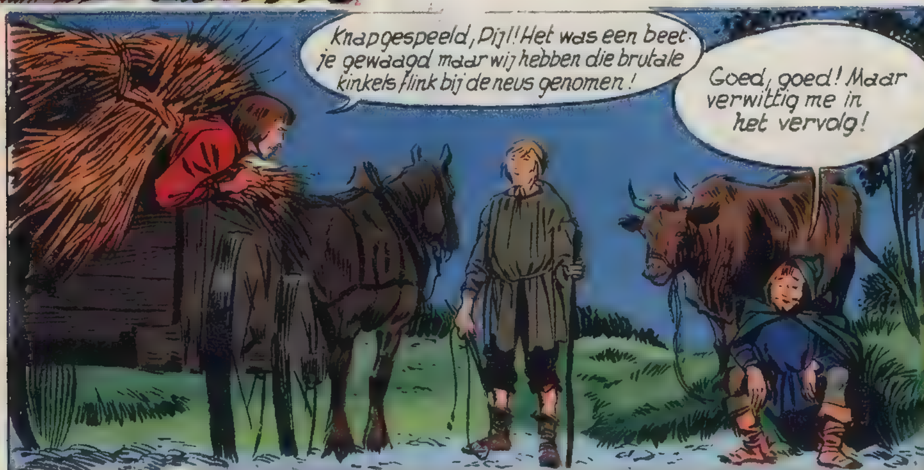
VOLGENDE WEEK : GENERAAL DUMAS

Einde

GEEN GENADE

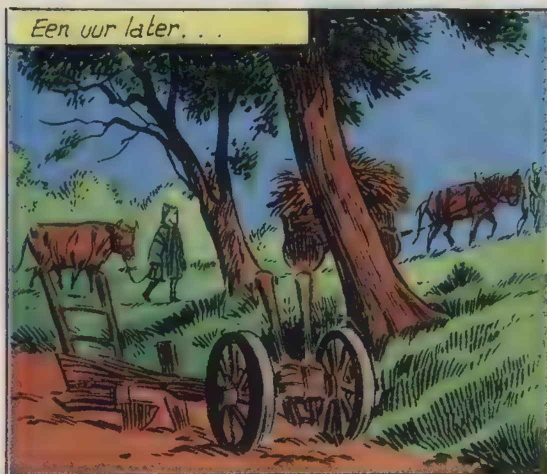
Pijl heeft zich vermomd en stuurt de wachters v

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBU

door L. en F. FUNCKEN

hertog van Garcia in de verkeerde richting...

(Wordt vo

HARALD DE VIKING » NIET IN JE BIBLIOTEEK ONTBREKEN

KUIFJE AAN!

NIEUWS...

ZE ETEN VLINDERS

TIJDENS het warme seizoen voeden de Bushmen van Australië zich bijna uitsluitend met vlinders. De vlinderjacht die zij beoefenen is zonderling : ze steken vochtig struikgewas in brand en wachten. Lang wordt hun geduld niet op de proef gesteld. De vlammen lokken de vlinders aan, die verstikken door de rook en op de grond vallen. Men heeft ze slechts op te rapen ! De Bushmen steken de vlinders dan in ovens. Het lichaam dient om een soort van wafels te bakken die, naar het schijnt, uitstekend zijn. De vleugels worden zorgvuldig apart gehouden. Men maakt er sigaretten van, wier geur aan de Oosterse tabakssoorten herinnert.

DE MOOISTE PLANT TER WERELD

DE botanisten van Monaco hebben op dit ogenblik een zeer interessant studieobject : de Victoria Cruziana, een plant die op de oevers van de Amazone bloeit en zo goed als onbekend is in Europa. Deze plant heeft onheimelijke eigenschappen : ze straalt warmte uit en wordt daarom door de Jivaros « brandende plant » genoemd. Uitgestrekt op het water kunnen haar bladeren, die twee meter groot kunnen worden, het gewicht van een man dragen. Wanneer de zon oprijst is de Victoria Cruziana wit, staat de zon in het zenith, dan is de plant rose, en 's avonds wordt de Victoria donkerrood. Zij verspreidt een zachte vaniljegeur.

GRENADIER VICTORIA LEIDT HET ONDERZOEK...

(Wordt voortgezet.)

ALLE BLIKJES ZIJN WELKOM

IN Korea kan men huizen zien met een dak uit blikjes. De conservedozen werden eerst netjes plat geslagen en dan aan elkaar gehecht. De Koreanen hebben aldus duizenden blikjes gebruikt die door de Amerikanen werden achtergelaten. In de steden hebben sommige winkeliers er de gevel van hun winkel mee versierd. Naar het schijnt heeft deze zonderlinge muurbekleding een voordeel: ze beschermt de huisgevels op afdoende wijze tegen de regen.

LEES IN «KUIFJE» VAN VOLGENDE WEEK:

- Een interview met Leo Verburgt, de énige zwemmer die Nederland in Rome goud kan bezorgen.
- Een interessant artikel van Oom Jan.
- Baan vrij voor Bob Binn.
- Water en Vuur, een reportage met schitterende kleurenfoto's.
- Al onze gewone tekenverhalen!

Jongens, dat wordt weer een KNALNUMMER!

NUTTELOOS REKORD!

EEN zekere Georges Pernicano uit San Diego in Californië heeft de langste snor ter wereld: 40 cm. Dat is ongeveer de breedte van een dubbele pagina uit «Kuifje». De recordman heeft zijn snor laten verzekeren voor twee miljoen B.F. of ongeveer honderd vijftig duizend gulden!

LINKS OF RECHTS?

EEN Franse automobilist reed gedurende een vijftigtal kilometers rechts op een Engelse autoweg en dit zonder ongelukken. Maar toen ontmoette hij een gemotoriseerde verkeersagent, die proces verbaal opmaakte en hem uitlegde dat de wagens in Groot Brittannië links rijden. De automobilist stak zijn bekeuring in zijn linker jaszak, en vertrok opnieuw. Hij reed één kilometer... en zat toen in de sloot! Een zware wagen had er hem in het voorbijrijden ingeduwd. « Was ik maar rechts blijven rijden! » zuchtte toen de automobilist.

Het weekblad « KUIFJE »: 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.*: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk*: Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292 Brussel 19.

NEDERLAND: 75 cent. — Abonnement: ƒ 7.— per kwartaal.
KUIFJE-HOLLAND: Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada: 20 cents. — Buitenland: 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Congo	: KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk	: DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland	: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada	: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

TON en TINNEKE

MOOI GEBRUIND....

